TLV TIMES
השבוע בתל אביב
גיליון 1505 - יולי 2015
גיליון חינמי לא למכירה



עמ' 04 **ברק פכטר** תולה את המצלמה, ראיון פרידה
עמ' 08 מסע אל החתונות של פעם בתל אביב
עמ' 30 סיבוב בעיר עם **רון פלדמן**
עמ' 36 **עודד קטש** מדבר על הכישלון בהפועל ת"א
עמ' 49 מבחן הבירות הזולות של העיר

גאות יחידה

כך הפכו איתי ויואב ארד-פנקס לפורצי הדרך של קהילת הלהט"בים בתל אביב * שני ארנהיים *



השחקן הראל נוף הוא אחת מתופעות הרשת הכי לוהטות היום

אינטרקליק

פתרונות אינטרנט מתקדמים

interclick
פרסום ושיווק באינטרנט

עיצוב מיניסייט

מיני אתר שמטרתו לקדם אותך ע"פ נושא מסויים, מורכב מ-60 עמודים, פועל לפי הצרכים שלך בתחומם שלך.

עיצוב אתרים

אתרים ברמה גבוהה ביותר, צוות המעצבים שלנו יבנה איתך את האתר המתאים לך.

אתרים מכירתיים

מבחר של אתר ברמה גבוהה במיוחד לצורכי הלקוח, חנויות ועסקים.

שיווק וקידום

צוות המקדמים שלנו יביא אותך ויגרום לאתר שלך להיות באלפי מחשבים.

- פרסום ושיווק במנועי חיפוש המובילים בעולם. פרסום קישורים ממומנים בגוגל
- עיצוב ובניית אתרי אינטרנט, פתרונות מקיפים, החל משלב הקונספט ועד לחוויית המשתמש, אפיון, פיתוח ועיצוב אתר אינטרנט, בהתאמה אישית: אתרי תדמית מערכות ניהול פורטלים, חנויות וירטואליות ומסחר אלקטרוני
- ייעוץ מקצועי ואישי בידיי צוות מומחים מכל תחומי הפרסום באינטרנט: יועצי פרסום, משווקים, מעצבים, מנהלי פרסום, מתכנתים וכיו"ב
- קידום אתרים, קידום בגוגל, קידום בפייסבוק, דפי נחיתה
- רימרקטינג (שיווק מחדש) – מכלי השיווק החזקים ביותר שיש כיום למשווקים באינטרנט
- שדרוג חזותי לאתרים • שירותי אחסון

יוסף ספיר 6 (בית מסוף) קומה ב', ראשל"צ
טלפון: 03-9421500 פקס: 03-9514484
mail: efrat@interclick.info | www.interclick.co.il

יולי 2015

מדורים

18 מדינת תל אביב
21 קנביס
26 אופנה
30 סיור לוקיישן
32 לילה
34 אוכל
36 ספורט
38 רכילות
42 דיגי-טל
43 חיית לילה
49 אלכוהול
49 הפסיכולוג
50 נקודת יציאה



המצעד

עשרת הרחובות שבהם הכי קשה למצוא חניה בתל-אביב

1. **שדרות רוטשילד** – מאז ההכרזה על הקמת המדינה
2. **ירמיהו** – כי נמאס מדאבל פארקינג
3. **פרישמן** – בגלל שהוא בדיוק באמצע
4. **רחוב יפו** - נסו ותצטערו
5. **נחלת בנימין** – לא, אנחנו לא מדברים על המדרחוב
6. **בני דן** – עקב הקירבה לפארק
7. **דובנוב** – כי כל הברנז'ה מחפשת חנייה
8. **לוינסקי** – בגלל השוק
9. **הקליר** – אל תנסו בבית
10. **הירקון** - בהנחה שאתם לא דיפלומטים





מו"ל- **השבוע בתל אביב בע"מ**
מנכ"ל- **אילן טל**
יועץ עריכה- **חגי פינגולד**
מנהלת פיתוח עיסקי- **לימור ברזילי**
כתב/ צלם מערכת- **איתן אלחדז**
רכז מערכת- **חיים אלדד**
מעצבת גרפית- **דיקלה בנימין**
מנהל מחלקת דיגיטל- **עאאד כיאל**

כתבים: **בלה מלכין, איתן אלחדז, שירי רובינשטיין, רועי רובינשטיין, שני ארנהיים, גל גטרייטמן, אדם גלס, טל מילר, דודי טל, גלעד צוויק**

דפוס: **דפוס המקור**
הפצה: **א.ד הפצות ועיטוף בע"מ**

- המייל שלנו -
telaviv2u@gmail.com

03-7477776
יהודה הלוי 12, תל אביב
telaviv2u4@gmail.com
www.tlvtimes.co.il

גיליון אחרון. **יוני 2015**



צילום שער: **איתן אלחדז**
צילום הראל נוף: **רון שלף**

פלאש מוב

עד לפני זמן קצר ברק פכטר היה צלם הפפראצי של המדינה, אבל עכשיו הוא החליט לסגור את הבסטה. בראיון ראשון הוא מספר לשני ארנהיים, מה הוביל אותו לפרישה מה התמונה שהוא גאה בה ואיך, למרות שעזב את התחום, חיידק הצילום עדיין מקונן בגופו

מאת: שני ארנהיים

כשהצלם ברק פכטר חגג השנה את יום הולדתו ה-40, הוא ערך חשבון נפש ואחרי שנים בתחום הצילום והפפראצי הוא הגיע למסקנה שדי והגיע הזמן לפרוש. מזה מספר חודשים שעדשת המצלמה שלו כבר לא מצלמת את הסלברי־טאים של תל אביב (כלומר, בערך), אלא את הדירות שלה, שכן פכטר החדש הוא, תאמינו או לא, מתווך דירות.

השבוע נפגשנו במשרדו ברחוב בן יהודה בת"א ובראיון ראשון מאז פרישתו מהתחום סיכם פכטר 20 שנות קריירה וסיפר ל-TlvTimes על הצד האחורי של עולם הזוהר ועל השינוי שחל בו. אמנם פכטר כבר לא עובד בתחום, אבל אל דאגה, אם הוא יראה מפורסם מהצד השני של הכביש הוא מיד יוציא את הנשק שלו. המצלמה שתמיד צמודה אליו. מה שקירב את את פכטר לפרישה הייתה תאונת אופנוע שאירעה לו לפני כשבעה חודשים. "בדצמבר החלקתי מהאופנוע ולא יכולתי לעבוד בתור פפראצי, זה גרם לי לחשוב על כך שאני כל הזמן מסתובב בשטח ורוב שעות היום נמצא על האופנוע". אבל נקודת השבר הגדולה התרחשה אצל פכטר בחודש ינואר השנה, כאשר טס לחו"ל עם העמותה לילדים חולי סרטן **"להושיט יד שמחה לילדים"**, בה הוא מתנדב ארבע שנים. "כל שנה בחודש ינואר אני טס עם העמותה לשבועיים באורלנדו ובמיאמי, יחד עם 30 ילדים, 30 הורים ו-35 אנשי צוות", הוא מספר. פכטר שהתאהב בילדים החולים שבעמותה, הצליח לגייס למטרה הנעלה הזו גם את מושאי הסיקור שלו ולדבריו הם כמעט תמיד נענים בחיוב. "בכל שנה אני בוחר יחד עם מנכ"ל העמותה סלב אחר שמצטרף אלינו. השנה טסתי עם מלכת היופי לשעבר, לירן כוהנר ויובל המבולבל. במהלך השהות שלי בטיול האחרון חשבתי על עתידי המקצועי". הסיבה, כפי שממשיך לתאר פכטר הייתה כלכלית לחלוטין: "לאמצעי התקשורת השונים כבר לא היה תקציב לשלם לי, כולם קיצצו את המשכורת ב-50 אחוז. על הפרישה חשבתי במהלך כמה חודשים, אך לא היו לי כל כך הרבה אפשרויות לעזוב, בכל זאת אני צריך לפרנס משפחה. לעשות צעד כזה לוקח זמן ולהחלטה הסופית הגעתי כשהייתי בחו"ל. הגעתי לגיל מסוים ששאלתי את עצמי עד מתי אמשיך לרדוף אחרי סלבריטאים, אחרי הכול אני כבר בן 40. אמרתי לעצמי שכשאחזור לארץ אנסה לעבוד בעבודה חדשה. אני חבר טוב של ליהי גרינר ובעלה יוסי צבר, הבעלים של משרד התיווך 'סאנסט נכנסים' והוא הציע לי לעבוד איתו במשרד".

כשחזר פכטר לארץ, הוא התחיל בהתלמדות של כמה חודשים והצטרף ליוסי צבר לכמה ימים של גיוס דירות לטובת הלקוחות. "צילמתי את כל הדירות, בנוסף אני עובד עם הלקוחות, עונה לטלפונים, העבודה מעניינת, אפילו יש סלבס שאני מראה להם דירות".

אתה מתגעגע לעבודת הפפראצ'י?

"זה קורה לי לפעמים. עולם העיתונות הוא כמו חיידק, ברגע שאתה נכנס לעולם הזה קשה לצאת ממנו. לדוגמה אתמול ראיתי את ישראל גוי־דוביץ' מהאח הגדול ולמרות שאני כבר לא בתחום עדיין צילמתי אותו ואני מקווה לפרסם את התמונה".

כן, כפי שכבר הבנתם, פכטר אולי מצהיר שעזב את עולם הפפראצי, אבל מסתבר שהעולם הזה לא ממש עזב אותו: "אם יש לי זמן פנוי אני עושה סיבובים בבית קפה ומחפש סלב, או אם אני באמצע העבודה ואני רואה סלב אני מצלם. היו כבר מספר פעמים שקיבלתי מידע על מיקומם של סלבס, אך לא התאפשר לי לנסוע כי הייתי עסוק בעבודה החדשה. אני לא רץ לכל קריאה שאני מקבל ואני מקבל הרבה דיווחים, אבל אם אני רואה מישהו על הדרך והוא סלב מעניין אז אני כן מצלם. אמנם עברה כמעט חצי שנה מאז שעזבתי את התחום, אך רוב האנשים עדיין לא יודעים על כך שפרשתי, זה די חדש".

היו סלבס שלקחו קשה את העזיבה שלך?

"אני לא חושב שלמישהו היה קשה עם העזיבה שלי. בסוף, לסלבריטאים לא אכפת מי מצלם אותם, אם זה אני או מישהו אחר. עבור אלו שכן רוצים להתפרסם פחות צלם בעיר זה פחות סיקור".



יוצר מציאות

פכטר (40) נמצא בשש שנים האחרונות בזוגיות עם נועה עמית. לזוג שתי בנות, מיקה בת שנתיים ואביב בת שנה, בנוסף יש לו ילד בן תשע מזוגיות קודמת. כשפכטר מסתכל אחורה אל תחילת הדרך, המרחק אל עולם הזוהר היה רחוק מאוד. הוא עסק בעיקר בצילומים פליליים, תאונות דרכים, רצח, שריפות בדירות וכדומה. עם הזמן התקדם למערכת "מעריב" ולאחר חמש שנים נפתח המגזין "רייטינג" ופכטר קיבל הצעה לעבוד בו. תחילה שימש כצלם מן המניין ולאחר מכן קודם להיות הצלם הראשי והפך בן לילה להיות צלם הפפראצי של המדינה. בהמשך עזב את מעריב, ועבר לעבוד כפרילנס במגוון גדול של כלי תקשורת, מה שבעצם גזר עליו התמסרות מוחלטת למרדף אחרי הסלבס. "באותה תקופה



הייתי מאוד עמוס, עבדתי מהבוקר עד הלילה, היו לי הרבה תאומים והתעסקתי כל היום עם מפורסמים", הוא אומר.

איך נראה העולם הזה מבפנים?

"עולם הפפראצי מאוד מעניין ומרתק, אין יום שדומה ליום שקדם לו. לדוגמה אם סלב מגיע למסעדה ולא רוצה שיצלמו אותו הוא יכול לצאת מהיציאה האחורית. צריך להיות כל הזמן בשליטה, לדעת את המספר של לוחית הזיהוי במכוניות שלהם, מי החברים שלהם וכל פרט שיכול לעזור לדעת איפה הם נמצאים. הכיף הגדול זה לצלם את הפפראצי האמיתי, לא אירועים ולא פפראצי מבוים. זה מקצוע שהציבור צורך ואוהב. בשנים האחרונות השתדלתי להביא תמונות טובות וליצור מציאות מעניינת".

מה הייתה התמונה הראשונה שצילמת?

"כשצילמתי את התמונה הראשונה הייתי בן 16. זו הייתה מלכת היופי רווית אסף שחזרה מתחרות מיס תבל. מלבדי אף צלם לא חיכה לה בשדה התעופה. מיד רצנו לכל מערכות העיתונים והתמונה התפרסמה בכל העיתונות הארצית. התלהבתי מהקרדיט שקיבלתי על התמונה ותליתי אותה בלוח המודעות של בית ספר".

מהי התמונה שאתה הכי גאה בה?

"בשנים הראשונות של עיתון "רייטינג" צילמתי את ריקי גל בחוף הים, זה היה סקופ שעשה הרבה רעש. זאת הייתה תמונת פפראצי חזקה, תמונה של ריקי גל לבושה רק בביקיני לא נראתה מעולם".

מה הדבר שהכי אהבת בעבודה הפפראצי?

"אהבתי את הכוח שיש לי, את התלות של אנשים בי ואת העובדה שהתקשרו אליי בבקשות לא לפרסם תמונה מסוימת".

ומה פחות אהבת?

"הרגעים הפחות נעימים בעבודה כזו הם כשמקללים אותך. לפעמים אנשים שצילמתי שברו לי את המצלמה ואפילו הכו אותי. כמובן שאני נגד אלימות, היו עשרות פעמים שתקפו אותי ולעולם לא החזרתי. הייתה פעם אחת שתבעתי את יאנה יוסף על כך שנתנה לי אגרוף למצלמה ושברה אותה."

> **אהבתי את הכוח שיש לי, את התלות של אנשים בי ואת העובדה שהתקשרו אליי בבקשות לא לפרסם תמונה מסוימת**

הפחיד את מדונה

אנשים רבים רואים בצלמי הפפראצי מטרד ומתייחסים אליהם כחטטנים. לטענת פכטר, התרבות שלנו היא תרבות של מציצות ואנשים רבים נכנסים למדיות השונות על מנת לצרוך רכילות. "הסלבס שנכנסים לעולם הזוהר יודעים שלפעמים יצלמו אותם", הוא אומר. "מי שלא רוצה שיצלמו אותו אז לא מצלמים אותו. למשל את שלום חנוך מעולם לא צילמתי, הוא לא היה מישהו שהסתובב בברים או בבתי קפה".

איזה טיפ היית נותן לצלם פפראצי מתחיל?

"הייתי מציע לו לא להיקשר לאף סלב. לא פעם קרו לי מקרים שצילמתי מפורסמים בסיטואציה לא נעימה והם ניסו לפנות למצפון שלי כדי שלא אפרסם את התמונות. לפעמים הייתי עושה דיל עם אותו סלב, למשל שהוא ייתן לי תמונה אחרת בתמורה לתמונה שהוא לא רוצה שאפרסם".

מה עשה לך את זה בעבודה?

"סלבריטאים שהגיעו מחו"ל. היה מרגש לצלם את ביל קלינטון, הייתי במרחק של מטר ממנו. עוד סלב שהתרגשתי לצלם היה אלטון ג'ון כשצילמתי אותו קופץ מעל הכורסאות במלון הילטון. גם כשמדונה הגיעה לארץ זכיתי לצלם אותה, היא אפילו דיברה עליי ואמרה שהפפראצי בארץ קצת הפחידו אותה".

את מי נהנית לצלם?

"הנחמדים הם נועה תשבי, יהודה לוי, לגבי נינט זה תלוי במצב הרוח שלה, קרן פלס, ורד פלדמן תמיד הייתה נחמדה אליי, כוכבים לרגע מהאח הגדול, המרוץ למיליון ובעצם מכל תוכניות הריאליטי".

למרות שכפטר אהב את העבודה בתחום הפפראצי, לילדים שלו הוא לא היה ממליץ לעבוד בתחום.

"הייתי מייעץ לילדים שלי להמשיך את דרכי בתור איש נדל"ן, כי בפפראצי "אין כסף", הוא אומר.

"פעם הייתי עושה משכורות יפות. האינסטגרם לקח חלק גדול ונכבד מהפפראצי, אמנם עדיין יש לפפראצי חלק חשוב בתקשורת ועדיין יש עבודה, אבל זה הרבה יותר קשה מבעבר. אם היום סלב רוצה ללכת לים, לצלם את עצמו ולפרסם את התמונה הוא עושה זאת ואמצעי התקשורת לוקחים משם את התמונות".

אחד הדברים שמעצבנים יותר מכל סלבריטאים הוא צילום ילדיהם, פכטר מנסה להלך בין הטיפות. "אני חושב שכיבדתי את מי שלא רצו להראות את הילדים שלהם והעברתי מסר למערכת. רוב המערכות היו מכבדות את זה, אגב, אין לי בעיה עם זה שיצלמו את הילדים שלי בלי רשותי ויפרסמו את התמונה".

זמן לחשבון נפש?

"החיים הובילו אותי לעסוק במקצוע הצילום והעיתונות. אין לי חרטה על כך, עשיתי את העבודה בהגינות ובמוסריות. לפעמים סלבריטאים לא אהבו כל כך את התוצאה, אך זה מחיר התהילה. הם משלמים מחיר קטן מאוד לעומת המחיר שמשלמים בחו"ל. בסופו של דבר כולם נהנים מהתוצאות, הסלב מקבל את הפרסום, הצלם מקבל תשלום והמדיה מקבלת אייטם. אני לא מצטער על שום דבר, אני חושב שכל תמונה שפרסמתי הייתה הגונה".



פכטר. "עשיתי את העבודה בהגינות".

SaleShop


מיקסר משולב
Bosch MUM54520


מכונת אספרסו
Nespresso - MAESTRIA C500


מעבד מזון
BREVILLE - BFP650


כלי בית


לבית ולגן


אודיו וידאו וסטיראו


מוצרי כושר וספורט

משלוחים לכל הארץ

מגוון רחב של מוצרים

אתר אינטרנט המציע מגוון רחב של מוצרי חשמל, מחנאות, קמפינג ריהוט גן ועוד..
סייל שופ הוקם בשנת 2003 וכיום מונה מעל 10,000 מוצרים המעדכנים יום יום.

באתר מוצרים ממיטב החברות המובילות בעולם
סיסמתנו היא שירות ללקוח מחירים ללא תחרות!!!
אתר סייל שופ בעל תו "אמון הציבור" ובפיקוח שוטף של אמון הציבור.

www.saleshop.co.il
1-700-701-470

InterSky
אינטרסקאי קידום עסקים ללא גבולות

פרסום בגוגל

אם אתם רוצים להגיע אל קהלים גדולים, גוגל הינו המקום הטוב ביותר לעשות זאת. פרסום בגוגל הינו נוח ומהיר, והוא מאפשר לכם להשיק את הקמפיין תוך מספר דקות.

בניית אתרים

בניית אתרים הינו תחום המצריך תכנון וחשיבה אסטרטגית, בשל העובדה, כי כמות האתרים הינה גדולה במיוחד, וישנה תחרות רבה על תשומת ליבם של הגולשים.

קמפיינים בגוגל

באמצעות יצירת קמפיינים באינטרנט למטרות פרסום, שיווק וקידום. ישנם מספר סוגים של קמפיינים באינטרנט, החל מקמפיינים במנועי החיפוש ועד לקמפיינים ברשתות החברתיות ובפורטלים.

www.intersky.co.il

הרי את



מהקומפוט של שנות החמישים, דרך הבורקס של שנות השבעים, עבור בגימיקים המטופשים של שנות האלפיים (כן, עשן ברחבת הריקודים, למשל) ועד הקאמבק של בתי הכנסת בשנה האחרונה * הצצה מרתקת לאבולוציה של החתונות בישראל

מאת: שני ארנהיים

שנות ה-50: עוף ותפוחי אדמה

בוכים הבאים לתקופת הצנע, החתונות באותה תקופה יישרו קו והיו פשוטות, שקטות וקטנות. בדרך כלל הגישו בהן רק עוף ותפוחי אדמה ולמנה אחרונה פירות יבשים וקומפוט. את החתן נהגו להרים ולזרוק באוויר (ובדרך כלל גם לתפוס). הכלה על פי רוב לא ענדה תכשיטים שלא לדבר על ספר ומאפר.

אגב, בחתונות שנערכו בקיבוצים, הכלה הייתה מגיעה לחתונה על טרקטור והחתן חיכה לה ליד החופה. אורה ואהרון שיינבאום, תושבי תל אביב נישאו בסוף שנות ה-50. כשקרוב משפחה של אורה קרא לה "גברת שיינבאום" בערב חתונתה, היא חשבה שהוא מתכוון לאמא של בעלה. "הרגע בו קראו לי גברת שיינבאום לא יישכח מזיכרוני, התרגשתי והבנתי שאני עוד לא מעכלת", מספרת אורה. "אני ואהרון בעלי נישאנו באולמי 'גיל' ברחוב גורדון בתל אביב, באותה תקופה זה היה האולם המפואר ביותר. החתונה הייתה שמחה, נעימה, חמה ויחסית שקטה מכיוון שלא היו הרבה אורחים, לא יותר מ-200 איש. עבור אותה תקופה החתונה שעשינו נחשבה למפוארת. רוב האורחים הביאו מתנות, למשל, קריסטלים, תמונות, קערות קרמיקה וכו'. רק המשפחה הקרובה הביאה צ'קים".

שנות ה-60: ורוד בשפתיים

באותה תקופה האיפור היה מאוד חד, משחק עם ריסים שלמים למראה מצועף, ושפתיים בגוון ורוד בהיר. האופנה בעיצוב השיער התאפיינה בתסרוקות גבוהות, מנופחות ומפוסלות, לצד תלתלים במראה גלי רך. זוגות רבים התחתנו בחדר האוכל של בית מלון או בבית כנסת. שולה והושע היקרי התחתנו בשנת 1960. "התחתנו באולם "מרכז בעלי מלאכה" שהיה בסמוך לרחוב שינקין בתל אביב", אומרת שולה. "ההינומה שלי הייתה בצורת כובע, דבר שלא היה מקובל. בחתונה שלנו הייתה תזמורת שניגנה בעיקר מוזיקה ישראלית. האוכל והכיבוד לא הוגשו כמו שנהוג היום בבופה או בהגשה, אלא באמצע השולחן וכשהיה נגמר המלצרים היו ממלאים מחדש".



שולה היקרי ביום חתונתה

שנות ה-70: משנוררים סידורי פרחים

גם בעשור הזה אוכל החתונות היה מצומצם, בדרך כלל למנה ראשונה הגישו בורקס ולמנה עיקרית היה ניתן לבחור בין שניצל, עוף, או בשר. אחד ההרגלים של התקופה היה לקחתהביתה את סידורי הפרחים שקישטו את השולחן, בנוסף צלם האירוע נהג לעבור בין האורחים עם סרט צילום והם היו מברכים את החתן והכלה, שזה די דומה להיום, למעט העובדה שבמרבית המקרים בשנות ה-70 סרט הצילום היה צבעוני, אך ללא קול. עמי ואיילן אורי התחתנו בתחילת שנות ה-70 במלון רמת אביב בתל אביב. עמי נזכר השבוע: "הרגע הזכור לי בחתונה הוא דווקא כאשר היא הסתיימה ושנינו התיישבנו על יד השולחן ואכלנו ארוחת ערב מאוחרת, אחרי שלא אכלנו כל היום. לאחר מכן הלכנו לחדר במלון שחיכה לנו ובו בילינו את הלילה".

שנות ה-80: לחיי הקיטשיות

מי שהיה אחראי על המוזיקה בשנות ה-80 היו להקות החתונות שכמעט לא שרו בעברית מלבד שיר החופה. באותן

שנים היה מקובל יותר להביא ילדים קטנים לחתונות. כשחתן והכלה נכנסו לאולם המלצרים עמדו והדליקו זיקוקים. גימיקים ואפקטים כמעט ולא היו בשנים אלו.
אורנה וחנן צובוק מתל אביב התחתנו באמצע שנות ה-80, לדבריהם כשהם מסתכלים על תמונות מחתונתם הם בהלם מהקיטשיות שהייתה באירוע. "בתקופה שאנחנו התחתנו כמעט כל החתונות היו באולמות, בניגוד לגני האירועים של היום", אומרת אורנה. "רוב החתונות היו דומות, קוד הלבוש היה דומה וגם המוזיקה. הרגע המרגש ביותר בחתונה עבורי, היה כשהבנתי שאני עוזבת את הבית. בזמנינו לא היה נהוג לגור מחוץ לבית לפני הנישואין ובבת אחת התבגרתי".

> "אורה ואהרון שיינבאום, תושבי תל אביב נישאו בסוף שנות ה-50. כשקרוב משפחה של אורה קרא לה "גברת שיינבאום" בערב חתונתה, היא חשבה שהוא מתכוון לאמא של בעלה."הרגע בו קראו לי גברת שיינבאום לא יישכח מזיכרוני, התרגשתי והבנתי שאני עוד לא מעכלת"

שנות ה-90: שוטים זוהרים

בשנות ה-90 התחיל הסגנון האלקטרוני והתקליטנים נכנסו לתמונה. באותה תקופה לא הייתה מערכת סאונד באולמות והתקליטן הביא איתו את הציוד. השמלות הפופולאריות באותה תקופה היו שמלות חישוק מתרחבות עם קפלים. כשנועה ורונן יוסף התחתנו בסוף שנות ה-90, נועה כבר הייתה בחודש הרביעי להריונה. "ההורים שלי והורים של בעלי עזרו לנו במימון החתונה", מספרת נועה. "הוצאתי 2,000 שקל על השמלה, כשאני רואה היום נשים שמוציאות אלפי שקלים על שמלות כלה וזה נראה לי מוגזם. אני חושבת שצריך לשמור את הכסף לחיים אחרי החתונה, לירח דבש, ילדים וכדומה. ברחבת הריקודים המלצרים עברו בין האורחים וחילקו לאורחים שוטים בכוסות זוהרים".

שנות ה-2000: לחיי האפטר פארטי

אין ספק ששנות ה-2000 מבשרות את פריחתם של הגימיקים החל מהפרחת יונים בחופה ברגע שהחתן שובר את כוס דרך מזרקות מים באולמות, ועד עמדת ממתקים, זיקוקים בחופה, תותחי קונפטי, בועות סבון, שלג, מגנטים, אביזרים לריקודים שכוללים, שרשראות הוואי, צמידים זוהרים ומה לא בעצם. שמלות הכלה הנפוצות היו שמלות קצפת. הילה רפאל, תושבת תל אביב שהתחתנה עם בעלה בר בעשור הראשון של המילניום מספרת: "הייתה בחורה ששימשה כפסל אנושי והבאנו בחור שהלך על קביים, בנוסף היה צייר קריקטורות שצייר את האורחים. כל העיצוב היה לקוח משדרת הראמבלס בברצלונה. אחרי החתונה עשינו אפטר פארטי בבריכה והאורחים קיבלו תיק עם מגבת וכפכפים, אני קפצתי עם שמלת הכלה למים. החתונה נמשכה עד ארבע לפנות בוקר, זה היה ערב מדהים".

2015: הקאמבק של בתי הכנסת

בשנים האחרונות המוזיקה הפכה להיות ברובה אלקטרונית והחתונות הפכו להיות יותר מסיבתיות והן נמשכות עד השעות הקטנות של לילה. "המוזיקה המושמעת היא של הסבנטיז, דיסקו ומיינסטרים, ההאוס יצא מהאופנה ובמקומו מתחילים להיכנס כל מיני סגנונות של פעם", מספר הדי.ג'יי, טל מור. אבל אין ספק שהטרנד הכי חזק של השנה האחרונה הוא החתונות בבתי הכנסת שעשו קאמבק מפואר, כפי שמספר שלומי בובליל, מנהל בית הכנסת אוהל מועד ברחוב שד"ל בת"א: "המשיכה של זוגות צעירים להתחתן בבית כנסת נובעת מרצון לקבל לוקיישן מרגש עם היסטוריה. לפני טקס החופה עולה נציג בית הכנסת ומסביר על ההיסטוריה ועל ייחודיות המקום. אנו עורכים חתונות קטנות עם 150-200 מוזמנים. אפשר לעשות בבית הכנסת שילוב של אירוע מושלם ומרגש עם אווירה משפחתית וארוחת ערב יפה. היום חתונה היא לא רק חתונה אלא גם סוג של מפגש משפחתי וחברתי ובבית הכנסת האווירה שקטה ומאפשרת לאורחים להיות ביחד ולדבר בשקט בלי שמוזיקה קולנית תפריע".


הילה ובר, רגע לפני

מציצים (לספר התקציב)



עיריית ת"א גובה כסף רב מהתושבים בכל שנה על תשלומי ארנונה וקנסות. לאן בדיוק הולך הכסף, כמה עלה לנו מצעד הגאווה שהסתיים בשבוע שעבר, מה עלות השכר החודשית של עובדי העירייה ומה כמות קרם ההגנה שהמצילים צורכים

■ **מאת: שי סלינס**

כל אחד מתושבי עיריית תל אביב שמקבל בדואר את חשבון הארנונה יודע פחות או יותר לאן הולך הכסף החל משירותי ניקיון, דרך סיירת ביטחון, אירועי תרבות ועד להשקעה בתשתיות. אלא שיש חלק נוסף ומרכזי בתשלום הארנונה שקברניטי העירייה ממעטים לדבר עליו - תשלומי השכר לעובדים. וכפי שנראה בהמשך אלו גבוהים. גבוהים מאוד.

נתחיל מההתחלה. עיריית תל אביב, כמו כל עירייה אחרת בישראל, מחויבת להציג מדי שנה לשר הפנים את תקציב העירייה. מה זה תקציב? מדובר בקובץ, המתפרש על לא פחות מ-194 עמודים ומפרט את כל ההוצאות הצפויות של העירייה בשנה הקרובה.

חשוב להבין, עירייה היא מוסד ללא מטרות רווח. כלומר, שלא כמו חנות הנעליים או דוכן הפלאפל הקרוב למקום מגוריכם, כל שקל שמכניסה העירייה חייב להיות מושקע בחזרה בעיר. וכל מה שמושקע בעיר חייב להיות מדווח לציבור בתקציב העירייה השנתי.

בדיוק כמו אצל האזרחים, רוב העיריות נמצאות באובדרפט מתמשך. כלומר, העיריות מוציאות מדי שנה הרבה יותר כספים ממה שהן מכניסות. או כפי שזה נקרא במילים מקצועיות - גירעון תקציבי. ומה קורה כאשר עירייה נכנסת לגירעון? היא מפסיקה להשקיע בפיתוח העיר ולאט לאט העיר מידרדרת ומגיעה למצב שהיא חייבת עזרה מהמדינה. לא כך המצב בעיריית תל אביב. לאנשים שמנהלים את העירייה שהיא העשירה ביותר בישראל - יש לא מעט שקט נפשי.



ראש העיר רון חולדאי וה־ממונים על התקציב נהנים ממעמד כלכלי גבוה של התושבים, שיעור עוני נמוך במיוחד ואחוז גביית ארנונה מהגבוהים בישראל. כל אלו מתחברים למצב כמעט קבוע שבו מדי שנה ההכנסות של העירייה גבוהות משמעותית מההוצאות. וכשההכנסות גבוהות נוסף עודף תקציבי. כלומר, עיריית תל אביב מתחילה את השנה שלה כשבקופת המזומנים שלה מיליוני שקלים המיועדים להשקעה בעיר ובתושבים. אלא שכאן מגיע החלק הבעייתי. אמנם עיריית תל אביב משקיעה ולא מעט בשיפור התשתיות וברווחת התושבים, אך כפי שלמדים מניתוח תקציב העירייה יש גם המון כסף שמנוצל באופן לא יעיל. או במילים אחרות כסף מבוזבז. אז על מה מוציאים בעירייה את הארנונה והקנסות שאנחנו משלמים? תקציב עיריית תל אביב לשנת 2015 עומד על 5.2 מיליארד שקל והוא מורכב משני חלקים עיקריים. החלק הראשון של 4.37 מיליארד שקל מורכב מהוצאות על תשלום חשמל, תברואה, ומשכורות והחלק השני מיועד להשקעה בפרויקטים חד-פעמיים. לפי הצעת התקציב של העירייה ל-2015, לא פחות מ-2

מיליארד שקל הולכים לתשלומי שכר לעובדי העירייה. ואם לוקחים בחשבון שהם מונים נכון להיום קצת יותר מ-7,000 איש אז מדובר בהוצאות שכר חודשית לעובד של קצת פחות מ-24 אלף שקל. לא רע בכלל, במיוחד בהתחשב בעובדה שמדובר בשכר הגבוה ביותר מכמעט פי שלושה מהשכר בממוצע בישראל. חשוב להדגיש שמדובר בעלות השכר וזה לא השכר ברוטו שמקבלים העובדים. אולם, לפי הנתונים האחרונים שפרסם משרד



האוצר, השכר הברוטו הממוצע בעירייה ב-2013 עמד על 12,500 שקל בחודש. ואם לוקחים בחשבון את התוספת האוטומטית לשכר עובדי העירייה סביר להניח שמספר זה יהיה גבוה יותר ב-2015.

אחדות עובדים

כאמור, השכר הבסיסי של עובדי העירייה הוא קצה הקרחון בכל מה שקשור בהטבות לעובדים. עיריית תל אביב מקצה לגיבוש יחידתי של העובדים לא פחות מ-1.24 מיליון שקל בשנה, שזה קצת יותר מ-100 אלף שקל בחודש. זה לא נגמר כאן. בנוסף לכך, נהנים עובדי העירייה מתקציב שנתי של 8.7 מיליון שקל למתנות לחג ותקציב לכיבוד. וכשמחברים את כלל ההוצאות השנתיות על הכיבוד, המתנות לעובדים והלכידות החברתית, עוברים בקלות את ה-10 מיליון שקל בשנה.

50 שקל על קרם הגנה

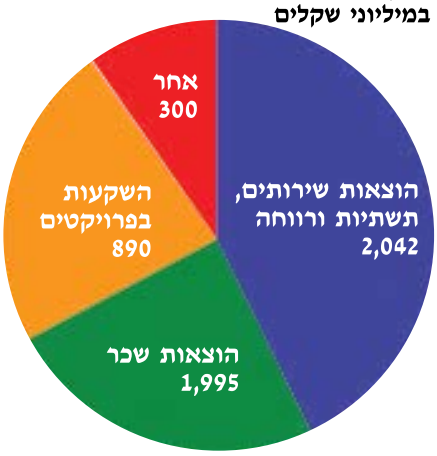
ומבניין העירייה הממוזג לים החם והלח. נכון להיום, עיריית תל אביב מעסיקה 40 מצילים שלהם תקציב לקרם הגנה ב-395 אלף שקל בשנה. בחופים מסתובבים גם עוד 60 סדרנים שדואגים שלא נשחרר את הכלבים ולא נכניס בקבוקי זכוכית כשתקציב משחות המיגון שלהם עומד על 320 אלף שקל. ובחישוב מהיר מדובר בקרם מיגון בסכום של 715 אלף שקל בשנה ל-100 עובדי חוף. ואם לוקחים בחשבון שעובדי החוף פעילים רק בחודשי הקיץ מגיעים לחישוב של בערך 50 שקל ליום למציל בשביל קרם הגנה. לא ניכנס להרגלי מריחת הקרם של העובדים, אבל נציין שרק לאחרונה, יצאה אחת מרשת חנויות הנוחות ברחבי העיר, שלא ידועה במחירים הזולים שלה, במבצע לקרם הגנה ב-26 שקל. אגב, לכל הקרמים האלו מצטרפת גם הקצאת תקציב שנתית של 140 אלף שקל לרכישת חסקות חדשות למצילים. רק שייזהרו לא להחליק שם על החסקות עם כל כך הרבה קרם.

גאווה בחצי מיליון שקל

העלייה החדה ביותר בתקציב העירייה ל-2015 מגיעה ממחלקת האירועים שללא ספק עושה עבודה טובה. כ-1.42 מיליון שקל עולה לתושבי תל אביב אירועי הלילה הלבן - אותו לילה שנראה לחלק מתושבי העיר כלילה די אפור. בשנת 2014 אגב, הלילה הזה עלה לתושבים הרבה פחות - כמיליון שקל. כמו כן, כנראה שהשנה החליטו בעירייה להעלות מדרגה אחת למעלה את מצעד הגאווה שהתקיים לאחרונה. אחרת אי אפשר להסביר את הזינוק בעלות מ-300 אלף שקל ב-2014 ל-477 אלף שקל ב-2015 ולבסוף, האירוע בו העירייה הכי גאה בו - מרתון תל אביב. האירוע שאחת מחברות הסלולר הגדולות בעולם לקחה עליו חסות, עולה למשלם המסים הספורטיבי והלא ספורטיבי כאחד, לא פחות כ-1.29 מיליון שקל - בדיוק כמו בשנה שעברה. אין ספק שרוב תושבי ישראל היו שמחים להתחלף עם תושבי תל אביב ולקבל עיר שיודעת לנהל את הכספים שלה ולא נכנסת לגירעונות כבדים מדי שנה. אלא שרוב הבעייתיות בתקציב העירייה לא מגיעה מתקציב קרם ההגנה של המצילים או מההוצאות החד פעמיות על מצעד הגאווה. נורת האזהרה הגדולה שמהבהבת לנו מקריאת 6,961 הסעיפים ותתי סעיפים בתקציב עיריית תל אביב - היא מכך ש-40% מהוצאות השכר השנתיות הולכות על שכר הבסיס של עובדי העירייה. וזה אולי אחד הדברים החשובים שאנו למדים מתוך ספר התקציב: אין להוצאות שכר כאלו אח ורע בכל חברה פרטית או ציבורית אחרת.

הכותב הוא עורך שון ההון

"תקציב עיריית תל אביב 2015" במיליוני שקלים



סך העוגה (תקציב) - 5,200

תגובת העירייה

מעיריית תל אביב נמסר: "אחדות העובדים היא חלק מהתקציב המנותב לטובת ימי גיבוש יחידתיים. תוספת התקציב נובעת מגידול מספרי של כמות העובדים. יודגש כי בשל תקציב נמוך יחסית, העובדים משתתפים גם הם בסך של עד 50 שקל לאדם ממשכורתם.

"תקציב לכידות חברתית ניתן למנהלים ככלי ניהולי להגברת הלכידות הפנים ארגונית היחידתית, בניגוד לנטען, בחופי תל אביב-יפו עובדים המצילים במתכונת מלאה של 365 ימים בשנה - בעונת הרחצה עובדים כ-70 מצילים. מתוקף תפקידם חשופים המצילים לעבודה בתנאי ים, יובש וקרינת שמש הידועה כעלולה לגרום לנזקים בריאותיים ואסתטיים, אשר עשויים להוביל למחלות מסכנות חיים. מלבד המצילים, התקציב המדובר מוקצה גם לפקחים העובדים בחופים, אשר העירייה מקפידה לציידם בקרם הגנה מפני השמש בכל ימות השנה".

לגבי מצעד הגאווה נמסר מהעירייה כי "מצעד הגאווה הינו אירוע הדגל המובל על ידי עיריית תל אביב-יפו".



צילומים: איתן אלחדז

איתי (מימין) ויואב ארד-פנקס

פורצי הדרך

לרגל זכייתם של בני הזוג איתי ויואב ארד-פנקס באות הקהילה הלהט"בית על תרומתם לקהילה, הם מספרים על המכשולים, על הקשיים ועל ההצלחות בדרך הארוכה לשינוי

מאת: שני ארנהיים

עד מדף הספרים של גל ונועה בבית משפחת ארד-פנקס בתל אביב מתחבא לו ספר ילדים שנכתב לפני חמש שנים במיוחד עבורן. הספר, "האבאים של גל נועה", היה מעין מתנת לידה שקיבלו שתי התאומות בנות החמש של הזוג, איתי ויואב ארד-פנקס, מסבתם שוש פנקס שניסתה דרכו ללמד אותן על הייחוד של התא משפחתי אליו הן נולדו לאחר תהליך פונדקאות בהודו. בקרוב, כך מקווה הזוג, גם אור, בתם בת השנה שהגיחה לעולם בתאילנד לאחר תהליך פונדקאות, תוכל לעלעל בספר ולהבין שבניגוד לאחרים יש לה אבא ואבא.

החודש קיבלו איתי ויואב את אות האגודה הלהט"בית על היותם פורצי דרך בפעילותם, זמן מצוין לדבר איתם על הדברים הבאמת חשובים בחייהם, גידול הבנות בעיר הגדולה. השנה, למשל, בני הזוג החליטו לקחת בפעם הראשונה את בנותיהן להארדקור של הקהילה, למצעד הגאווה השנתי שנערך בתל אביב. "הסברנו להן על מצעד הגאווה כמו החגים", מספר איתי. "אמרנו להן שממש כמו שבחנוכה היוונים שנאו יהודים וקרו כל מיני דברים, ככה תיארנו את העניין של ההומואים. סיפרנו לילדות שפעם אנשים היו נגדנו, נגד ההומואים והיום הם כבר לא ובגלל זה אנחנו חוגגים את חג הגאווה".

אלו לא סתם מילים, איתי ויואב יודעים דבר אחד או שניים על מלחמה, השניים עסוקים בפעילות פוליטית רחבה, בין אם זה בקהילה הלהט"בית ובין אם זה במועצת עיריית תל אביב, שם משמש איתי כחבר המועצה הראשון מהקהילה בעיר. בחודשים הקרובים אמורה להישמע עמדתו של בג"ץ בעניין עתירתם בנוגע לפונדקאות שלא מיושמת בארץ. "כבר חמש שנים שאנחנו עוסקים בנושא הפונדקאות, עכשיו הגשנו לבג"ץ עתירה בפעם השנייה", אומר איתי.

הריון שהסתיים בהפלה

השניים שהתחתנו בטורונטו קנדה לפני כעשור החלו לדבר על ילדים כבר בתחילת הקשר. "בשנת 2003 התחלנו לחשוב על הרצון לגדל ילדים, בהתחלה ניסינו לעשות את זה במסגרת הורות משותפת, כלומר לחפש בחורה שתהיה איתנו לעשות ילד ובעצם לגדל איתה את הילד", מספר יואב. "התהליך למצוא את האישה שנראית לנו מתאימה היה מאוד ארוך וכרוך בתהליך של תיאום ציפיות, היכרות, חברות משותפת ולאחר מכן טיפולים רפואיים. לבסוף היה הריון שהסתיים בהפלה,

ולאחריה היא שינתה את דעתה והחליטה שהיא לא מעוניינת להמשיך בתהליך. באותה תקופה שמענו בפעם הראשונה על הליך פונדקאות בהודו.

"התחלנו לבדוק את העניינים, זה עוד לא היה רשמי וממוסד, לא היו שום חברות או סוכנויות שעסקו בזה. החלטנו לעשות פונדקאות בהודו ובמקביל הגשנו עתירה לבג"ץ נגד משרד הבריאות. גילינו שבישראל קיימת אופציה לתהליך פונדקאות, אך היא לא זמינה ועל פי החוק אינה אפשרית להומואים. בשנת 2010 משרד הבריאות הודיע בתגובה לעתירה שהגשנו שהוא יקים ועדה, שכבר הגישה המלצות לאשר פונדקאות גם להומואים, אך עד היום (חמש שנים אחרי) הן טרם יושמו. כאמור, לא חיכינו שהתהליך הזה יסתיים ובמקביל המשכנו את הפונדקאות. בשנת 2010 נולדו לנו התאומות, גל ונועה בהודו. את הפונדקאות הבאה שלנו עשינו בתאילנד, שם נולדה לנו לפני שנה תינוקת שלישית בשם אור. בתאילנד הקשר עם הפונדקאית היה הרבה יותר ישיר, אמנם היא לא דיברה אנגלית, אבל תאילנד הרבה יותר מערבית במבנה החברתי שלה, אפשר היה לשמור על סוג אחר של תקשורת איתה. בלילה שבו אור נולדה הייתה הפיכה צבאית ואחריה היה אירוע תקשורתי שקיבל חשיפה מאוד שלילית בתאילנד, (זוג סטרייטים אוסטרלים עשו פונדקאות והשאירו ילדה אחת שנולדה עם תסמונת דאון בתאילנד, ש.א). אותו אירוע הוביל לכך שהשלטון הצבאי של תאילנד הודיע שהוא אוסר על פונדקאות והיום הפונדקאות אסורה גם בתאילנד".

באלו קשיים אתם נתקלים כהורים חד מיניים?

"אני לא מרגיש קשיים במישור הזה, יש קשיים רגילים של הורות", אומר איתי.

"לגדל ילדים זאת משימה קשה ומורכבת", אומר יואב. "לילדות שלנו הדבר הכי טבעי בעולם זה שני אבא, מה שצריך להסביר להן זה איך זה שלילדים אחרים יש לפעמיים שתי אימהות, לפעמים רק הורה אחד ולפעמים אבא ואמא".

קורה שהבנות שואלות איפה אמא?

יואב: "הן לא שואלות איפה אמא, הן שואלות למה לאחרים יש אמא. אין סיבה שהן יחשבו אחרת, זה כמו שילד שחור לא ישאל למה ההורים שלו שחורים, אלא למה אחרים לבנים".

איתי: "הן יודעת שיש להם שני 'אבאים' ולא אמא, לזה הן נולדו, את זה הן מכירות".

> **הן יודעת שיש להן שני 'אבאים' ולא אמא, לזה הן נולדו, את זה הן מכירות**

ברית זוגיות

שני תהליכי הפונדקאות שעשו השניים בחו"ל לא רק הביאו לחייהם את שלוש בנותיהן, אלא גרמו להם כאמור לעשות מעשה ולפנות לבית המשפט הגבוה לצדק כדי שיאפשר להם ולעוד עשרות זוגות כמותם לעבור תהליך דומה בארץ. בחודשים הקרובים אמור להתקיים דיון נוסף בנושא בו המדינה תצטרך למסור לבית המשפט את עמדתה.

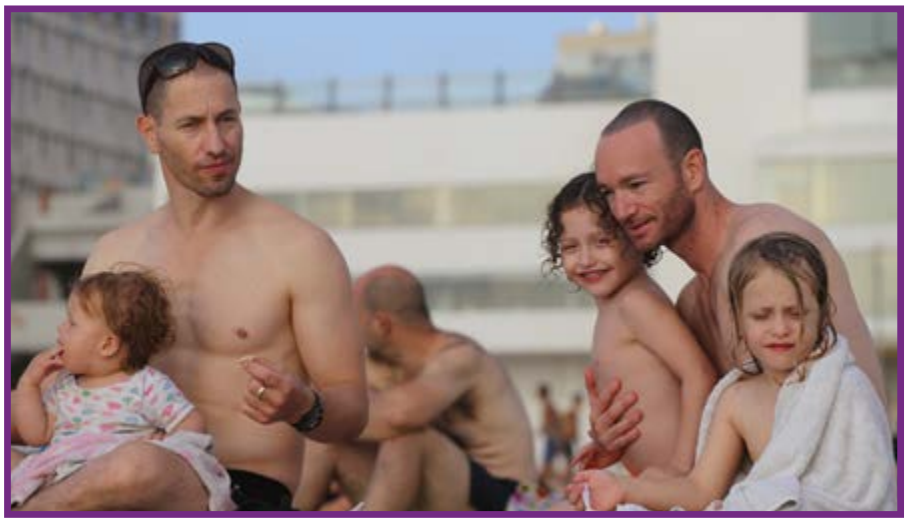
"כרגע הגשנו בפעם השנייה עתירה לבג"ץ על הפונדקאות בישראל", מספר איתי. "כבר חמש שנים שאנחנו עוסקים בעניין הזה. חידשנו את העתירה שלנו כי משרד הבריאות לא עמד בהתחייבות שלו לבג"ץ לשנות את המדיניות. בקרוב אמור להיות דיון שבו המדינה תצטרך למסור את עמדתה".

אתם מרגישים שליחים של הקהילה בנושא הפונדקאות, אתם מקבלים פניות מאנשים?

"בוודאי, בגלל זה אנחנו עושים את זה, אבל אנחנו מרגישים שזה לא ראוי ולא צודק, היה ראוי שהמדינה תתקן את הנושא גם בלי שיעתרו ובית משפט יכריח אותה", אומר יואב. בשל פעילותם ותרומתם לקהילה קיבלו השניים לפני כשבועיים וחצי את אות ההוקרה על פריצת דרך ותרומתם לקהילת הלהט"ב מהוועדה של האגודה שבחרה את 40 האנשים והאירועים שהשפיעו על הקהילה. הטקס התקיים בנוכחות חברי כנסת, שגריר ארה"ב ופעילי הקהילה לדורותיה. איתי זכה בהוקרה על הפעילות הפוליטית של קידום הקהילה בת"א, כמו כן גם על האגודה למרכז הגאה שיזם והקים. יואב קיבל את האות על כך שהקים את ארגון חוש"ן (חינוך ושינוי) שפועל בעיקר במערכת החינוך וביחס לקהילה. "שנינו אנשים פעילים ומתנדבים, אנחנו רואים שיש דברים שצריך לעשות בהם שינוי ולא מחכים שדברים יקרו", אומר איתי.

יש לכם עוד שאיפות לעשייה בקהילה?

איתי: "אני חושב שהגיע הזמן לברית זוגיות או דרך למיסוד קשר בין בני זוג מאותו המין. כמובן אנחנו מקווים שאם בית המשפט לא יפעל בנושא הפונדקאות, המדינה תפעל".



משפחת פנקס-ארד. "הן לא שואלות איפה אמא, הן שואלות למה לאחרים יש אמא"

בג"ץ הפונדקאות

בשנת 2010 איתי ויואב ארד פנקס הגישו עתירה לבג"ץ על מנת שהמדינה תאפשר לזוגות לבצע פונדקאות בארץ. לעתירה של בני הזוג ארד פנקס הצטרפו זוג גברים, שתי נשים רווקות, עמותת "אבות גאים" וסוכנות "תמוז" לפונדקאות. העתירה הראשונה הובילה לוועדת מור יוסף. לדברי עו"ד חגי קלעי המייצג את הזוג הם הסכימו למחוק את העתירה עד שיגיעו למסקנות של הועדה.

"היה ניסיון של שרת הבריאות לשעבר, יעל גרמן לשנות את החוק, אך הוא נכשל", אומר עו"ד קלעי.

"בחודש מרץ האחרון, אחרי חמש שנים, הגשנו את העתירה בפעם השנייה. הפעם ביקשנו מבית המשפט שיאפשר פונדקאות בישראל גם לבני זוג מאותו המין וגם לנשים רווקות וגברים רווקים. נראה שהעתירה הנוכחית מגיעה במצב של בשלות הציבור למיגור האפליה. למרבה הצער היא לא תורגמה לעשייה פרלמנטרית, לכן פנינו לבית המשפט. המצב הנוכחי בו ניתן לעשות הליך פונדקאות רק מחוץ לישראל מוביל למצב אבסורד שפוגע בנשים הפונדקאיות ובזוגות המבקשים פונדקאות. אנו מחכים לתשובת המדינה שצריכה להתקבל בעוד כשבוע. במידה והעתירה תתקבל היא תוביל לשינוי גדול בחייהם של עשרות אלפי זוגות ויחידים ישראלים".

חדר הקסמים



הנינטנדו שלט בנייטיז, הפלייסטיישן שלט בעשור הראשון של המילניום. אבל נדמה כי את כל אלו החליפה תופעה אחת ב–2015, חדרי המשחקים שנפתחים בתל אביב כמו פטריות אחרי הגשם. הלכנו לבדוק מי האנשים מאחורי החדרים שמשגעים את העיר

מאת: רועי רובינשטיין



שם: יורי יליסייב (29), בעלים יחד עם ארטום פופוב (30)
חדר: אסקייפ רום, גרשון שץ 30 תל אביב
תאריך פתיחה: דצמבר 2014
הסיפור של החדר: שוד המאה - מטרת הקבוצה הינה לשדוד בתוך שעה פריט מהבית ולצאת ממנו. בחדר יש שבע חידות גדולות ועוד מספר זהה של חידות קטנות.

איך הגעת לפרויקט הזה?
"לפני שנה כשהתחתנתי הבנתי שאני רוצה להיות עצמאי וחיפשתי מה לעשות, היו לי מספר עסקים שונים בתחום האוכל ותיירות המרפאה, אבל לא משהו שתפס. באותה תקופה נסעתי עם אשתי לבודפשט והזמנו מקום במסעדה, הייתה לנו שעה לשרוף בין ההזמנה לארוחה עצמה וטריפ אדוויזר הציעו לנו ללכת לאחד מחדרי המשחק המקומיים. זה היה חדר פשוט למדי, מאוד קלסטרופוביי ועם מעט רמזים, אבל נהנינו מאוד. כשחזרתי לארץ נפגשתי עם החבר שלי שהיום הוא השותף שלי והתחלנו לחשוב על הרעיון ולחקור, עד שפיצחנו את הדרך לחדר מוצלח".

איך בונים חדר משחק טוב?
"יש פה לוגיקה של חידה ופסיכולוגיה של אנשים, על זה הכול קם ונופל. הסיפור חשוב בשביל למשוך את האנשים, אבל הוא רק הבסיס לחידות שהן העיקר. הסיפור אצלנו השתנה שלוש פעמים כי החידות פתאום לא התאימו, אז עשינו התאמות בסיפור ולא ויתרנו על החידה. 50 אחוזים מהרעיונות לחידות נפלו במבחן האנשים, יש חידות שיורדות כי אתה מגלה שאנשים לא יודעים דברים שנראים לך פשוטים".

קשה לעבוד על חידות?
"כן, בעיקר משום שאתה רוצה לתת צ'אנס לאנשים, אבל צריך להיות זהיר שזה לא יהיה קל מדי ולא קשה מדי. אצלנו מכיוון שהיינו בין הראשונים שפתחו חדר כזה, החידה הראשונה בחדר די קלה, כי רצינו לתת לפותרים את זמן ההתרגלות.
זה לוקח בין חמש דקות לכמה שעות, זה כמו לכתוב שיר, זו אומנות. יש לך כל הזמן התייחסות לרמה הפסיכולוגית, אתה חושב האם להכניס אותו ללחץ? האם לבלבל אותו או לא? יש נקודות קריטיות באסקייפ רום, נגיד בכניסה וביציאה, במקומות האלו אתה צריך להוסיף לחידה אלמנט של מעשה, כי החידה הראשונה מכניסה אותו לסיפור והחידה האחרונה היא הפתרון, הקתרזיס".

איך הישראלים בחדר? נלחצים, מבריקים, מפתיעים?
"הם קודם כל ספונטניים, ומפרגנים, רובם לא חושבים שאפשר ליהנות כל כך בחדר סגור ומתפלאים ממנו ביציאה. יש לנו גם הרבה קהל רוסי של עולים חדשים והם יותר מבקשים שזה יהיה מושלם, משום שהם מכירים את החדרים האלו ממוסקבה. בתוך שלושה חודשים זה הפך ללהיט ועדיין לא הגענו לפיק, ברור לנו שכאשר נגיע אליו כמפעילים נצטרך לבנות משהו חדש ואתגרי יותר ואנחנו כבר חושבים על זה, אסקייפ רום עם טוויסט טכנולוגי".

מה השיא של הבריחה בחדר שלכם?
"בגדול רק 30 אחוז יורדים מטווח ה-35 דקות, אבל היו לי כבר כמה הפתעות, היה לי זוג שסיים את זה תוך חצי שעה, הייתה לנו גם קבוצה של ילדות מתלפיות שלקח להן 28 דקות בלבד כדי לפצח את כל הרמזים ולצאת".





שם: אולה אלשנסקי (26), בעלים יחד עם שני שותפים רינה צ'רנוב (28) ואיליה ולובסקי (30) של out of the box, דיזינגוף 25 תל אביב
חדרים: מרתף היינות, מאחורי הקלעים.
תאריך פתיחה: ינואר 2015
הסיפור של החדר:
מרתף היינות – מדובר במרתף יינות גאורגי שבו הם מנסים למצוא את היין הכי נכון כדי לברוח איתו. מאחורי הקלעים – חדר שמעוצב כמו מאחורי הקלעים של תיאטרון שחקנים, כאשר צריכים למצוא שחקנית תיאטרון.
איך הגעתם לעולם הזה?
"כולנו במקור ממוסקבה ששם זה מאוד אופנתי. בהתחלה לא הבנו מה הקטע וחשבנו שאין חדרים כאלו בארץ ואז אני והשותפה שלי, שעבדנו בכל מיני מחנות קיץ ויש לנו ניסיון במשחקים ותחנות, הלכנו לחדר פה בתל אביב והתאהבנו ברעיון".
ואיך באמת הגעתם לרעיון הקמת החדרים הללו?
"היינו בגאורגיה בספטמבר, התאהבנו במקום ופשוט ראינו בכל מקום ישראלים, וזה הביא לנו את הרעיון. היו לנו עוד כמה נושאים, חשבנו אולי על יער, או בית שצריך לברוח ממנו, אבל בסוף הלכנו על הרעיון של מרתף היינות הגאורגי כי היה לנו הכי קל לבנות לו את מרבית החידות שרצו לנו בראש באותם ימים".
איך בונים חדר משחק טוב?
"יש שלושה דברים שצריך לחשוב עליהם, מה המטרה הסופית, איך להגיע אליה ואיך לקשור בין החידות לסיפור".
קשה לעבוד על חידות?
"זה תהליך מגניב ולא קשה, יש כמה תהליכים מעניינים, לפעמים זה למצוא דברים מוזרים ואז הולכים לשוק הפשפשים לבחור רהיטים, והמוכרים שואלים בשביל מה אני צריכה את כל זה כי הם לא מבינים, ואני פשוט אומרת שזה בשביל הילדים".
איך הישראלים בחדר? נלחצים, מבריקים, מפתיעים?
"אנחנו מבקשים תמיד לא להפעיל כוח פיזי ויש כאלו שזה לא מעניין אותם והם רק רוצים לצאת. אני לא רוצה להגיד שזה בגלל היותם ישראלים, אבל לפעמים כואב לנו הלב שאנשים רוצים להגיע למטרה ושוכחים בדרך עדינות וזהירות ורק מנסים לפתור דברים ולהתקדם".
מה השיא של הבריחה בחדר שלכם?
בחדר היינות שהוא קצת יותר קל, 25 דקות. זה היה בתחילת הדרך ולכן מאז שכללנו אותו ואתגרנו את הבאים יותר. בכלל, אם יש קבוצה שאומרת לנו שהיא מכירה את הרעיון של המשחקים האלו אנחנו יכולים להעלות את הרמה של השאלות וזה יוצר מצב שהם שם בין ארבעים לחמישים דקות. בחדר השני, של התיאטרון המצב שונה משום שהוא חדר יותר קשה ומאז פתיחתו רוב הבריחות היו סביב ארבעים ומשהו דקות".



שם: דניאל נסיבוב בן 30
חדר: exit room במסגרתו ישנם שני חדרים בתל אביב, חדר הרוצח הסדרתי וחדר רדוף, אבולעפיה 25 תל אביב
תאריך פתיחה: אוקטובר 2014
הסיפור של החדר: "הרוצח הסדרתי" נחשב בעיני רבים לאחד המפחידים בישראל בעיקר בגלל אפקטים של תאורה ומוזיקה מפחידה".
איך הגעת לעשות חדר משחק?
"ראיתי כתבות על אסקייפ רום בחו"ל, והן הדליקו אותי. בשנת 2014 נסעתי עם כמה חברים לפראג בשביל לשחק באחד מהחדרים הללו. מאז הרעיון של לפתוח חדר כזה היה בראש שלי, פניתי לכמה חברים שלי והתחלנו לגלגל את הרעיון והיום הם השותפים שלי בחדרים שיש לנו בתל אביב וברמת גן".
איך בונים חדר משחק טוב?
"השתמשתי בניסיון שלי כבונה תפאורות מהתיאטרון וביחד חשבנו על המשחק. צריך שיהיה הגיון לכל דבר, אנשים לא יתלהבו רק מתפאורה אם המטרה של המשחק תהיה רק לפתוח קופסאות. צריך ליצור אווירה, מוזיקה ובסיס ואז להלביש על הכול חידות טובות. אנחנו למשל עברנו כמה גלגולים של רעיונות. בהתחלה חשבנו שנעשה את זה בחדר של בוני וקלייד, אחר כך היה רעיון לעשות משהו בחדר של בלש ולבסוף הרעיון הזה הגיע. רצינו שהמשחקים ייכנסו לסרט שבו הוא ירגיש דברים והדרך הכי מהירה להגיע לבני אדם היא פחד. זה נותן לאנשים אדרנלין, הם אוהבים את זה ובגלל זה אולי רבים מתחברים למשחק הזה מילדים בני 14 ועד למבוגרים של ממש".
קשה לעבוד על חידות?
"הדבר הקשה הוא לקשור בין החידה לסיפור כי המטרה שלך היא שבן אדם יעשה משהו בשביל לקדם את הנושא, ולפעמים אנשים יוצאים קצת יותר מדי מחוץ לקופסה ואז אתה עושה גרסאות לחידות האלו".
מה השיא של הבריחה בחדר שלכם?
"זוג אחד שבר שיא מאוד מרשים כי לרוב זוגות נתקעים בחדר, הם עשו את הרוצח הסדרתי בתוך 27 דקות בלבד".





BRZ

מחלקה מקצועית למתנפחים, סירות מתנפחות,
תיקון ומכירה של ציוד נלווה לסירות ומבחר אבזרים.
כמו כן ניתן למצוא אצלנו מגוון רחב של מוצרים לקמפינג
ולשטח כגון גזיבו סככה מתקפלת, כסאות לקמפינג ציוד נלווה ועוד...

מתפרת ברזנטים, רשתות צל פתרונות הצללה,
תיקון סירות ומתנפחים, מכירת סירות, אבובים
ומתנפחים, ציוד לשטח ולקמפינג ועוד...

אספקה לכל חלקי הארץ!









BRZ
נוסדה בשנת 1977
והינה מהסובילות
והותיקות בישראל!

ניתן ליצור קשר בטל'
052-8811888

www.brz.co.il

חיים בסרט

ברוכים הבאים לתופעת "מופע הקולנוע של רוקי". לרגל חגיגות 40 השנה לאירוע, שנערכו ב"רב-חן", ניסה איתן אלחדז להבין מה עובר בראש של האנשים שהפכו בעצמם לחלק מהסרט

מאת: איתן אלחדז

בחור גדל גוף לבוש בשמלה מזעזעת מתנועע אנה ואנה ומתפקד על תקן סלקטור עם טוש מאיים ביד, לסלקטור המוזר יש שאלה אחת: "תגיד, זו הפעם הראשונה שאתה צופה בסרט?". תשובה חיובית גורמת לשרבוט האות 'V' על המצח, "זה בגלל שהוא וירג'ן (בתול)", הוא מסנן לעברי כשהוא מתכוון כמובן למי שעינו עדיין אינה שזפה את מעלליהם של סוזן סרנדון וטים קארי, כוכבי סרט הקומדיה-אימה-מוזיקלי 'מופע הקולנוע של רוקי'.

הסרט חוגג בימים אלו 40 שנה להפיכתו באופן מקרי לסרט פולחן חוצה דורות ומעין 'מדורת השבט' של החנונים באשר הם. הסרט מתאר את עלילותיהם המופרכות של זוג 'יורמים' שמגלה את עצמו מחדש (ואת המיניות שלו) בטירה הזויה באמצע שום מקום אשר מנוהלת בידי אנשים מכוכב לכת 'טרנסילבניה'. זהו אולי סרט הקולנוע היחיד שעדיין מציג 40 שנה ברציפות.

בכניסה לאולם "רב-חן" שם נערכה ההקרנה, אני נתקל ביובל אלאור (50) איש נדל"ן ובעל משפחה שמספר כי חוויית הצפייה הראשונה עדיין חקוקה בראשו: "זה קרה כאשר הייתי בכיתה י"א בחיפה של ראשית שנות השמונים", הוא מספר, "הגיעו אליי אז חברים מארה"ב והם אמרו לי שאני חייב לראות את הסרט הזה. מאז כמובן ראיתי זאת עשרות פעמים."

דלית, מדריכה מתיאטרון "נוער לנוער" מנסה להסביר מה הפך את הסרט לתופעה: "יש כאן שילוב של סרט ופולחן שמלווה אותו".

כמו אהבה ממבט ראשון כל אחד מחובבי הז'אנר זוכר את הפעם הראשונה בה הוא צפה 'במופע' ונגאל 'מבתוליו'. "אני עוד זוכרת את המופע", ממשיכה דלית, "מהימים בהם הוא הוקרן בקולנוע פריז ההיסטורי ברחוב הירקון, לפני שנסתם עליו הגולל. זה היה קולנוע אינטימי וחוויית הצפייה שם הייתה אחרת".

עירד אבני, (15) הספיק בינתיים לראות את 'המופע' 15 פעמים, כשאנחנו מנסים לברר איתו אם רף השעמום שלו לא מת־גבר הוא עונה בנחרצות: "ממש לא, כי כל פעם זה 'קאסט' אחר".

"תמיד הייתי חסרת בטחון", מספרת לי שירלי ארנוביץ' (30), כתבנית ביום וכוכבת אחד הקאסטים המצליחים בלילות. "כשאני מציגה על הבמה אני הופכת למשהו אחר, כאילו זה לא אני ואני מתמלאת ביטחון". אם גם לכם השם מצלצל מוכר זה מכיוון שארנו־ביץ' כיכבה לפני כמה שנים בתוכנית 'היפה והחנון' כשהיא על תקן החנו־נית. "זאת קהילה מיוחדת של חברים ואני זוכרת שמישהו שראה הציע לי להשתלב ולהציג על במה. הוא אמר לי 'אל תדאגי את תשתלבי יפה פה עם החנונים".



הזדמנות לחגוג

ליאור תנא (43) הוא למעשה האב הרוח־ני של חובבי 'רוקי' למיניהם ומי שמארגן קבוצות 'קאסט'. פגשתי אותו בסוף הערב בחדר התלבושות המאולתר בין הקופות לשירותים ושם הוא סיפר לי על חגיגות ה-40 שהוא שותף להם: "מבחינתנו זאת הזדמנות לחגוג בגדול".



כמה אנשים שות־פים לחוויה?

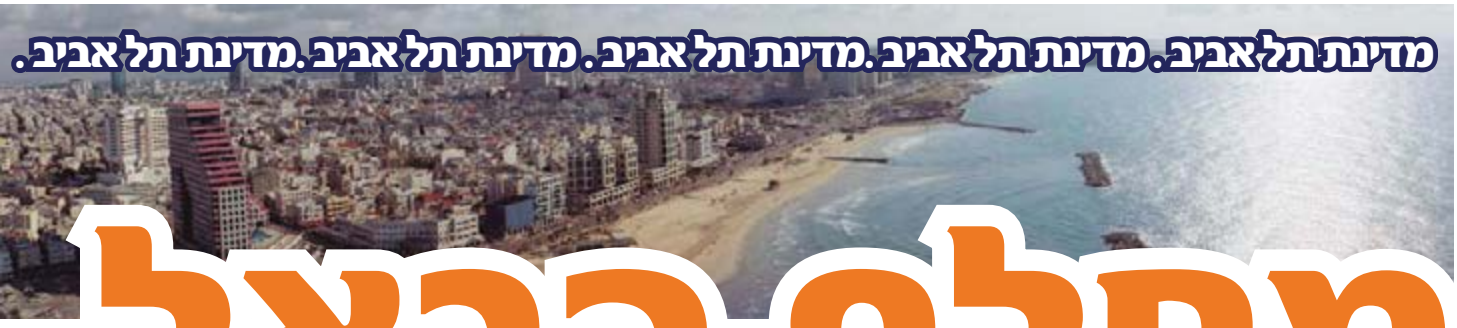
"בארץ אני מעריך שיש כמה מאות שאוהבים את הדבר ויש ביניהם גם דורות ממשיכים". תנא,קולנוען וכותב תסריטים, ראה את הסרט לראשונה לפני 22 שנים, "זה היה במועדון רוקסן המיתולוגי", הוא נזכר, "משה גרט, מנהל קולנוע פריז, הביא את הסרט לראשונה בשנת 79' לקולנוע פריז והקרין אותו במשך 13 שנים עד שסגרו את הקולנוע ומילאו אותו במלט כמו בשיר של מוניקה סקס. אחרי שנה עשו הקרנה חד פעמית במועדון 'רוקסן'". במועדון קרה לתנא קטע בלתי מובן שגרם לו כנראה להפוך לגורו של 'רוקי' (ולחלק מהמורשת של כל חובב רוקי בארץ): "היה לי בראש איזו הבנה מה צריך לעשות שם - לבוא עם אודם ולזרוק אורז. בקטע של אדי (אחד השחקנים) מישהי משכה אותי לבמה ועשיתי את הקטע מבלי לראות זאת קודם. אחרי חודשים התחילו להקרין את הסרט בקולנוע 'מקסים' (ליד האוזן בר), כל יום. הייתי אז חייל והתחברתי לקבוצה שמעלה את המופע פעם בשבוע ולמעשה היינו הקבוצה הראשונה שהעלתה זאת באופן מסודר. אחרי כמה חודשים שהפסיקו את ההקרנות לקחתי יוזמה ומצאתי את קולנוע 'כוכב' ברמת השרון. שם זה רץ 15 שנים. ואז הגיעו ימים שהקהל התמעט והמשכנו לעשות זאת מדי פעם בכל מיני מקומות שאפשרו לנו. ועכשיו לקראת חגיגות ה-40 לקחנו הימור ועשינו הופעה גדולה, תחילה בקולנוע 'גת' ועכשיו ברב חן".

איך היית מאפיין את חובבי הז'אנר?

"זה די קאלט של חנונים ואאוטסיידרים".

אבל אאוטסיידרים אמורים לצאת נגד כל מה שהופך למסורת?

"העניין עם רוקי זה שיש 'חוקים' מסוימים שצמודים אליהם ובין לבין החוק אולי הכי גדול שאומר 'don't dream it, be it', זאת אומרת תעשה את מה שאתה רוצה".



מחלף הראל

תכירו את אחת מתופעות הרשת הכי לוהטות היום, הטור היומי של השחקן הראל נוף. בראיון מיוחד הוא מספר על האיבה של הממסד התרבותי בשל דעותיו הימניות, על התפקיד המיתולוגי ברמת אביב ג' ועל החופש שהוא מרגיש בלב תל אביב

מאת: גלעד צוויק

"לא תאמינו, אבל כאן גר... אלוהים". אז לא, אלוהים בכבודו ובעצמו טרם ניאות להעניק לנו ריאיון בלעדי בכפכפים (בדומה לנתניהו, גם לו אין טלפון סלולארי), אך שחקן הקולנוע והטלוויזיה הראל נוף, שעל דלת ביתו מתנוסס השלט היצירתי, מוכיח כי לא צריך להיות בורא עולם כדי לצאת נגד הקולגות שלך, ביד חזקה ובזרוע נטויה. "בעולם התרבות הישראלי קיים טרור מחשבתי", טוען הראל, המשייך עצמו לצד הימני במפה הפוליטית. "נאום הקמעות של גרבוז והבהמות של עודד קוטלר הם רק קצה הקרחון. יש מילייה של שמאל עלאק נאור שאיבד את השׂלטון ואת ההגמוניה בהתיישבות ובצבא ועכשיו נאחז בקרנות המזבח בתרבות הישראלית, בבחינת תמות נפשי עם פלשתים. אם אתה כבר מתנשא על מישהו, אז לפחות שתהיה לך לגיטימציה, שתהיה באמת יותר טוב ממנו. אבל במקרה של השמאל זו התנשאות נפוחה על כלום". נוף (46), ששיחק בין השאר בסדרות המצליחות 'רמת אביב ג'', 'כסף קטלני' ו'הפוך', טוען כי ההומוגניות המחשבתית בעולם התרבות הישראלי נושאת בצדה גם השלכות מעשיות כלפי מי שחושבים אחרת מהם. "אצלי בסלון ישבו אנשי קולנוע שאמרו לי שהם חושבים כמוני ולא מעזים לדבר כדי שלא יפגעו להם בפרנסה", הוא מספר. "אני לא מפחד לומר את מה שאני חושב, ואני יודע בוודאות שיש שתי מלהקות שלא מוכנות לעבוד איתי כי אני ימני".

אתה יכול לומר מיהן?

"זה לא יתרום לכלום. אחת מהן ניתקה איתי קשר בפייסבוק, ומאז לא נקראתי לאודישנים אצלה. השנייה הודיעה לסוכנת שלי שהיא לא רוצה לעבוד איתי בגלל דעותיי".

זה לא חוקי. אתה מתכוון לתבוע אותה?

"אלך לבית משפט עכשיו? מחר היא תגיד שהאף שלי לא מסתדר לה. מעניין אותי. מה היה קורה אם מישהי לא הייתה מלהקת שחקן כי הוא מחזיק בדעות שמאלניות? הארץ הייתה רועדת, העיתונים היו מתחרים מי מורח כותרת גדולה יותר. אבל להדיר ימנים מותר".

ברוב המקומות בעולם תעשיות הקולנוע, הטלוויזיה והתיאטרון מורכבות מאנשי שמאל.

"גילמתי לפני כמה זמן דמות של מבקר תרבות שמסביר כמה סרטי בורקס הם תת-רמה, והוא ממליץ ללכת לתיאטרון לראות את הקומדיה דל-ארטה של מולייר. אבל מה זה קומדיה דל-ארטה? זה גם בורקס עם דמויות סטריאוטיפיות. אבל זה תיאטרון, וזה מאירופה, אז זה חייב להיות משהו תרבותי שהבהמות שהצבעיו לביבי לא יבינו. אגב הגזענות הזו היא גם כלפי הערבים, וראינו את זה בקיבוץ חצרים שהצביע כולו להרצוג אבל לא היה נאה לו שפועלים ערבים יאכלו איתו בחדר אוכל. זה הרציונל שעומד מאחורי כל מלחמת התרבות כאן. שכנה שלי, אלונה קמחי, שלחה מיליון בוחרים של ביבי לשתות ציאניד, אבל היא שחקנית וסופרת וגם לא מדברת ב-ח' ו-ע', אז לה אף אחד לא יגיד שהיא פרחה או ערסית".

זה לא יהיה הימור גדול שאתה בצד של מירי רגב בקרב בינה ובין האמנים.

"אני אוהב את מירי רגב. היא אישה חמה, לבבית, טורבו של עשייה. מי שרוצה לעשות הצגות על רוצחים של חיילים, שיבושם לו, אבל שלא יעז לבקש מהמדינה לממן את זה. מי שלא מבין שעולם התרבות הוא לא אקס טריטוריה אנרכיסטית במדינת ישראל הדמוקרטית לא חייב להיות פה".


נוף. לא לחוץ על חתונה

נוף נולד בירושלים, ובגיל 14 עבר עם משפחתו לעפולה לאחר שאביו, השופט אהרון אמינוף, מונה לבית המשפט השלום בעיר. "עד היום הוא מצטער שלא למדתי משפטים", אומר נוף בחיוך. "אהבתי מאוד לראות אותו מנהל משפטים, אבל אם הייתי עו"ד הייתי הולך למשפט הפלילי, ולא רציתי להיות כל הזמן בחברה של אנשים לא מרוצים. אמא שלי ד"ר לתלמוד וזה הרבה יותר מדבר אליי".

נוף ויתר על כס השיפוט, ובחר במשחק. בתחילת שנות התשעים, לאחר שירות צבאי במהלכו חווה פציעה בפעילות מבצעית, הוא נסע לחמש שנים לניו יורק, שם למד בבית הספר היוקרתי למשחק 'לי שטרסברג'. לאחר שחזר מניו יורק, החל נוף לקבל תפקידים נחשקים, והוא זכור במיוחד מתפקידו כחשב החברה בסדרה האלמותית רמת אביב ג', עם גילת אנקורי, יעל בר זוהר, ליאור מילר, נועה תשבי, ניצה שאול ושחקנים בולטים נוספים מאותה תקופה. "היום סדרה כמו





רמת אביב ג' לא הייתה עוברת מסך", מודה נוף. "הטלוויזיה והקולנוע הישראלי עלו בכמה דרגות בכל ההיבטים - תסריט, בימוי, צילום ומשחק".

אתה לא מקבל תפקידים רק בגלל הפוליטיקה?

"זה בהחלט מרכיב דומיננטי, אבל גם יכול להיות שאני כרגע לא הסחורה הכי חמה בשוק. יש שחקנים שקיבלו תפקידים שאני לא קיבלתי ואני מסיר בפניהם את הכובע. לפעמים אני מרגיש הפוך, שהייתי יכול לעשות את זה טוב יותר". נוף ניצל את הזמן בו לא שיחק כדי ללמד אנשים כיצד לעמוד מול קהל. פוליטיקאים, עורכי דין, ואנשי עסקים הנדרשים לבצע פרזנטציות נמנים על קהל לקוחותיו. "אני לא יכול לנקוב בשמות", אומר נוף, "אבל בהחלט יש אנשים מעניינים".

במקביל, החל נוף ללמוד תסריטאות אצל עידית שחורי, ותסריט שהוא כתב זכה לפיתוח מטעם הקרן לקולנוע. "בגדול זו דרמה משפחתית על משפחה בוכרית", אומר נוף. "אני מקווה שזה יקרום עור וגידים, אבל זה עסק מאוד נזיל". אהבתו לכתיבה גם באה לידי ביטוי בטורים שהוא כותב לרשת המקומונים של מעריב ולמדור הדעות של ידיעות אחרונות, שם הוא מעביר את מסריו דרך טורים סטיריים עליהם חתומים דמויות פיקטיביות אותן הגה נוף, בעיקר משדרת השמאל. "שמתי לב שדרך דמויות קל להגיע לאנשים, גם אם הם לא מסכימים איתך", הוא מסביר. החל מינואר האחרון השיק נוף גרסה מצולמת של טוריו, המתפרסמת בחשבון הפייסבוק שלו תחת הכותרת 'למה? כובע. דעה יומית עם הראל נוף'.

נוף מגלם בסרטוניו שלל דמויות מגוונות וסקסגוניות, החל מחמינאי ואבו מאזן, דרך שוטרים, ברסלבים ועבריינים ועד לצבועית ברדוגו גרינצוייג, משוררת מזרחית שכדי להתקבל למילייה האשכנזי בו היא חושקת מציגה עצמה כפעילת שמאל רדיקלי. "דרוס אותי אחמד", מבקשת המשוררת שחורת השיער והאיפור אותה מגלם נוף. "רסק את איבריי, כתוש עצמותיי, עשה מה שדרוש. יחד - נעצור את הכיבוש". נוף מספר כי הוא מופיע עם דמותה של ברדוגו גרינצוייג בערבי שירה בפאבים בתל אביב, ולדבריו, "היא זוכה להצלחה גדולה, גם מצד אנשי שמאל. אני מניח שהם לא יהפכו לימנים בגללי, אבל גם אם זה הזיז מישהו מהם במילי־מטר או לפחות גרם לו לחשוב, זה שווה".

> **"אני אוהב את מירי רגב. היא אישה חמה, לבבית, טורבו של עשייה. מי שרוצה לעשות הצגות על רוצחים של חיילים, שיבושם לו, אבל שלא יעז לבקש מהמדינה לממן את זה. מי שלא מבין שעולם התרבות הוא לא אקס טריטוריה אנרכיסטית במדינת ישראל הדמוקרטית לא חייב להיות פה"**

נוף חי בתל אביב קרוב ל-30 שנה, וכיום הוא מתגורר בגפו באזור שינקין, ומצוי בזוגיות. "אני אוהב את החופש שיש בשינקין", אומר נוף. "מרוכזים באזור קטן יחסית חילונים, חרדים, ערבים, סטרייטים ולה"טבים ואף אחד לא מנסה לכפות עצמו על האחר. רק מצער אותי שבכל בתי הקפה עובדים צעירים בני 19-20 שמאנפפים לי שהם לא התגייסו כי הם לא אוהבים שאומרים להם מה לעשות".

החודש אתה בן 47. יש מחשבות לגבי חתונה או ילדים?

"חתונה לא לחוץ לי. אם יהיה מתאים אעשה את זה. לגבי ילדים זה עוד יקרה, אבל אני עוד קטן. יש לי זמן".



צילומים באדיבות הראל נוף

ADACTIVE
INTERNET ADVERTISING & WEB PROMOTION

משרד פרסום אפקטיבי באינטרנט. בראש מעיינינו להעצים את הלקוחות שאיתנו ולהפוך אותם גדולים יותר. אחרי הכל, ההצלחה של הלקוח היא ההצלחה שלנו. מתנצלים על הקלישאה. אנו מאמינים שבעידן הניו-מדיה הצורה בה העסקים מדברים עם הלקוחות השתנתה כך שהשקיפות והכנות חשובים יותר מתמיד.

mail@adactive.co.il
072-3340848

אתגרים
שיווק פרוייקטים בבניה
אתה יכול לבנות עלינו
www.etgarim.net

קנביס

תפתחו, זה משטרה!

עיניים אדומות או סתם עצלנות בגילוח הם ממש לא סיבה לחפש עליכם סמים. מכיוון שהדרך ללגליזציה עוד ארוכה, הנה כמה עצות שיעזרו לכם להתמודד עם הרגע שבו נשמעות דפיקות בדלת

מאת: עו"ד ליאור פרי

על פי הערכות שונות מאות אלפי ישראלים מעוכבים, מוטרדים ומושפלים בחיפוש בבגדיהם, בדירתם או ברכבם. אבל מה יכול האזרח הפשוט לעשות כאשר מולו ניצב שוטר המבקש לבצע חיפוש למציאת חומרים אסורים? הדבר החשוב ביותר לזכור כאשר נתקלים בסיטואציה מסוג זה הוא שרוב הסיכויים הם שהשוטר לא בה־כרח יוכל להוכיח 'חשד סביר', שהוא הכלי העיקרי עליו מתבססים גורמי האכיפה בבואם לבצע את החיפוש. אף על פי כן, מרבית הקורבנות התמימים ממהרים לאשר את ביצוע החיפוש ובכך מאפשרים לשוטרים יד חופשית למציאת חומרים שאינם אמורים למצוא.

מה בתכל'ס

עכשיו נעבור אל הפרקטיקה. רצוי וחשוב להכיר מספר עקרונות חשו־בים להתמודדות עם סיטואציה שכזו:

1. ראשית יש לזכור כי על השוטר לעמוד בתנאים מאוד ברורים בטרם הוא מבצע חיפוש. עליו להבהיר לח־שוד כי הוא רשאי לסרב לחיפוש וכך גם רצוי לעשות. תמיד עדיף לסרב לחיפוש ואז אם השוטר יבצע אותו בניגוד להסכמתכם ויימצא דבר מה, יוכל השופט לפסול את הממצאים בטענה כי החיפוש היה בלתי חוקי. במידה ולא הובהר לכם שברשותכם לסרב לחיפוש, אזי טיעון חזק נוסף יעמוד לטובתכם. הסכמה לביצוע חיפוש ברכבכם או על גופכם - גם ללא סיבה או צו - עלולה להוביל לפתיחת תיק פלילי נגדכם. אם למשל השוטר ימצא בתא הכפפות איזו סכין יפנית ישנה, זה עלול להספיק לו כדי לפתוח נגדכם בהליך פלילי. השוטרים למדו והתמקצעו ובמקום לשאול אם אתם מסכימים לחיפוש, סביר שישאלו משהו כמו "אם נחפש לך באוטו נמצא משהו?". אם הש־בתם "לא תמצא כלום" יתחיל מיד החיפוש תוך הבנה כי לא סירבתם. שא־לות נוספות יכולות להיות "תן לי את מה שיש בכיסים שלך או שאתחיל חיפוש" או "מה יש בתוך התיק שלך?" - חשוב לזכור שהתשובה היחידה שלכם צריכה להיות "לראייתי אין כאן שום חשד סביר לביצוע עבירה ולכן אין לך סמכות לחיפוש. אני מסרב לביצוע חיפוש".

2. על פי החוק, בעת חיפוש בדירה, חובה שיהיה צו מבית משפט ושיהיו לפחות שני עדים למהלך החיפוש. אם אין שני עדים והשוטרים ביצעו את החיפוש בכל זאת - עורך הדין שלכם יוכל לפסול את עצם החיפוש ובהתאם את כל מה שנמצא במהלכו. במידה והשוטרים מגיעים עם צו חיפוש חשוב להסתכל ולבחון את פרטיו - במידה וצו החיפוש ניתן כדי לתפוס למשל שתילי קנאביס בלתי חוקיים, הרי שהשוטרים אינם רשאים לערוך חיפוש במגירות למשל, שכן אין זה אפשרי שבמ־גירות יהיו שתילים. עם זאת, אם תאשרו את ביצוע החיפוש, הרי שהתרתם לשוט־רים לבצע את ההליך כראות עיניהם.

3. מומלץ לזכור ולשנן ארבעה משפטים עליהם יש לחזור במידת הצורך בפני השוטר: "האם אני חופשי ללכת?" הוא המשפט הראשון. ברגע שעוכבתם שאלו את השוטר האם אתם חופשיים ללכת. אם נאמר לכם שלא, שאלו "האם אני עצור?". אם נאמר לכם שאינכם עצורים עליכם לשאול שוב "אם כך אני רשאי ללכת?" וחוזר חלילה. אם אתם מעוכבים, השוטרים אינם יכולים לחקור אתכם ללא הקראת זכויותיכם המלאות, הכוללות סירוב לחיפוש. המשפט השני הוא "אני לא מסכים לביצוע חיפוש" כפי שהסברנו קודם לכן. "אני רוצה לשמור על זכות השתיקה" הוא המשפט השלישי והתשו־בה היחידה שעליכם לענות לשוטר. כל דבר אחר שתגידו עלול "לעזור" לשוטר בניסיונו להשיג "חשד סביר". המשפט הרביעי וזה שיסתום את הגולל על החי־פוש הוא "אני רוצה לראות עורך דין". זה לא משנה איזה עורך דין ובמידת הצורך ימונה לכם עורך דין בחינם מהסנגוריה הציבורית - אבל אם הקפדתם על המש־פטים ולא הסגרתם דבר, הרי שהסיכוי לצאת מהברוך באופן חלק בעקבות חיפוש בלתי חוקי יגדל משמעותית.

4. תמיד טוב לצלם את האירוע לכל אורכו. תוכלו לשאול את השוטר מדוע עיכב אתכם והאם יש לו חשד סביר. אם אומר שכן, שאלו מהו החשד הסביר ואם אין כזה, הרי שהחיפוש אסור לחלוטין. דעו כי "עיניים אדומות" או "שיער ארוך" ואפילו "עבר פלילי" אינם מהווים חשד סביר מספיק ובעת שתגיעו לבית המשפט יצטרכו השוטרים להסביר מה היה אותו חשד סביר. אבל - אם התנהגתם בפזיזות בעת שנעצרתם, אם הרמתם את הקול, או אם ניסיתם לתרץ, הרי שייתכן ונתתם לשוטר את החשד הסביר לו ציפה. זכרו, השוטר אינו חבר שלכם ואינו לטובתכם בשום אופן, גם אם הוא נוהג בנחמדות. עליכם להיות עקביים וקשוחים, אך מנומסים ואדיבים. הקפידו על סדר הדברים והישמרו מוגנים.

והכי הכי חשוב - תפעלו כמה שיותר למען הלגליזציה. ברגע שמדינת ישראל תיישר קו עם המדינות הנאורות בעולם, והקנאביס יהיה חוקי, אנו עורכי הדין נוכל להפסיק לתת ייעוץ כיצד להתנהג בחיפוש, ונפנה את זמננו, מרצנו וכישורינו, לדב־רים הרבה יותר חשובים. כמו לעשות כסף.



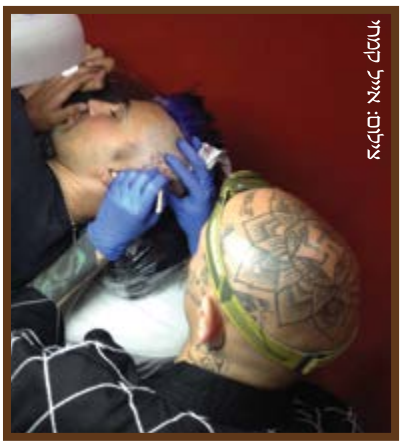
הכותב הינו עורך דין הפעיל כבר 18 שנה במאבק למען לגליזציה, שימש כיועץ משפטי של מפלגת עלה ירוק ומעניק ייעוץ משפטי ראשוני חינם באמצעות אתר "קנאביס".



ויהי עור

לו משרד החוץ היה רוצה להילחם באמת בזרועות החרם הנשלחות לישראל מכל קצוות תבל, דרך טובה להתחיל הייתה בכנס הקעקועים הבינלאומי שהפציע החודש בתל אביב

מאת: בלה מלכין


צילום: אאא קלטא

סוואסי ושי דאודי

יחוחות של אפידרמיס צרוב, צלילים מהומהמים של 'באזזז' הבוקע מאקדחי דיו מעשנים, דיסטורשנים מנסרים של הרכבי פאנק ומטאל, מראות מסנוורים של איברים מכוסים שרוולים זרחניים וייצורים מושתלי מתכות, מורחבי נקבים ומרחיבי אישונים, הקיפו את מפלסי מועדון האומן 17 והתפרסו עד לחצר האחורית שלו. החגיגה המהפנטת הזו התרחשה בכנס הקעקועים והפירסינג שנערך השנה בפעם השלישית בארץ.

במסגרת המאורע, רחובות פלורנטין הפכו לקוקטייל שמנה אלפי מבקרים נלהבים, שהגיעו מכל רחבי הארץ ומחו"ל במטרה אחת משותפת: להגשים את תשוקתם למחט החשמלית. סמוך לשערי המועדון, המתין בכיליון עיניים קהל רב מכל רחבי הגלובוס בציפייה לקבל חותם אניגמאטי מידיהם של המקעקעים הטובים בעולם.

כל מי שהחתים כרטיס בכניסה קיבל רשות להשתמש בכל המתקנים שהיה לרכבת השדים הקלידוסקופית הזו לה־ציע. הרשימה כללה בין היתר: הזדמנות לשמש קנבס אנושי, התנסות ספונטנית בהשתלות מתכת תת עוריות וטבילת אש בהיתלות על קרסי מתכת המחוברים לחבלי סנפלינג שנפרשים לגובה של כמישה מטרים באוויר. נשמע הארד קור? אין מה לעשות, להיות מגניב זה כואב. חכו שתראו את מגנטו מגנטו, סך הכול ברלינאי נורמטיבי שהחליט להשתיל מגנטים בכל חלקי גופו ולהפוך למעמד לאיסוף מטבעות. במה מישהו כזה יכול לעסוק? אתם ודאי שואלים. הסירו דאגה מלבכם, הטיפוס הססגוני שמקו־עקע מכף רגל ועד ראש (כולל אישוני העיניים) מתפרנס לא רע למחייתו. זאת בעיקר מתמונות סלפי עם תיירים סחים ברחבי העולם.

חרם, לא אצלנו

כחמישים אמנים מצמרת המחטים הישרא־לית לצד 12 אמני גוף מובילי דעה מחו"ל התארחו השנה בכנס. האחרונים הציגו טכניקות משוכללות, צבעוניות משוועת ושפע סגנונות חדשניים, אשר כללו גם את הבשורה אודות הווטר קולורס והדוט וורק: הלחמניות החמות בזירת הדיו.

מה בנוגע לחרם התרבותי? כנראה שלא בבית ספרנו. השמועה על הכנס האלטרנ־טיבי בארץ, אשר עשתה לה כנפיים בסצנת השוליים מעבר לים, עוררה עניין בקרב אמני הז'אנר הבינלאומיים, וביניהם אף מקעקעים רבים ממדינות ערב שפנו למאר־גנים בבקשה להשתתפות, אבל זה לא יצא לפועל מפאת חוסר התאמה בזמנים.

"הייתי בהמון כנסים ברחבי העולם, וזו הפעם הראשונה שאני פוגש בכזאת אהבה וחמימות", מתאר סוואסי, 36, אמן ציורי גוף בטכניקה ידנית מסורתית ממינכן. המתודה אותה סוואסי הציג בכנס נקראת הנד פוקינג - קעקוע ידני ללא מכו־נה. לפי השיטה הזאת, האמן מחדיר את הצבע מתחת לשכבות העור, בעזרת היד על ידי מחט שמחוברת למקל זעיר. היתרון בפעולה הזאת הוא השגת תהליך עדין בהרבה מהקעקוע המכני. כתוצאה מכך נגרמים פחות כאב ופציעות, וההחלמה מהירה יותר.

יצא לך לשמוע על החרם התרבותי שהוכרז על ישראל?

"האמת שלא שמעתי על זה, ואני גם חושב שזה ממש לא הגיוני".

גם סיליה, 25, אמנית קעקועים ספרדייה מלונדון, לא נתקלה בניסיונות שכנוע לוותר על הביקור בארץ הקודש. "ההיפך, גם אם לי עצמי היו מעט חששות בגלל המצב הבי־טחוני (במיוחד חששתי להגיע לירושלים), כל החברים שלי מלונדון אמרו לי שאני חייבת להגיע לכאן, שאתאהב במקום, במזג האוויר ובאווירה", היא מסבירה, "ואני באמת התאהבתי במקום".

מה לגבי הסטייל כאן? אנחנו יכולים לישר קו עם בירות העולם?

"לדעתי כן. אני יכולה להגיד בלב שלם שאני אוהבת את הסטייל כאן יותר מאשר בלונדון. לונדון יותר מדי אופנתית לטעמי, וכאן יש משהו אותנטי ושורשי יותר".

אנחנו לא מצטיירים בעינייך כקונסרבטי־בים יותר?

"ממש לא. אולי המדינה שלכם לא הכי ליברלית, אבל הופתעתי לגלות שהאנשים שחיים כאן, כאלה שפגשתי עד כה לפחות, חופשיים ברוחם ומבינים עניין לגמרי".

קעקוע של תפילין

למרבה האירוניה, רוחות המחאה בנוגע להשתתפות בכנס נשבו דווקא מכיוון האמנים הישראלים. אלה סירבו לקחת חלק בכנס בעיקר בשל המסר שהעביר וגם משום שהתקיים בשבת.

"היו כאלה שלא הצליחו לעכל את הגרפיקה בכרזה שמציגה יד מדממת הכרוכה בכתובות קעקע של תפילין", מבהיר אייל קמחי, ממשתתפי הכנס והאמן האחראי על העיצוב של כרזת הפרסום.


צילום: אאא קלטא

עפה על הסטייל שלנו. סיליה

כיצד זה בא לידי ביטוי?

"היו הרבה מאוד אמנים ישראלים שסירבו להשתתף בכנס בגלל הכר־זה, ובין אלה שכן השתתפו בסוף, היו כאלה שאפילו לא הסכימו לתלות את הפוסטר של הכנס בסטודיו שלהם".

לא מצחיק שאנשים שעוסקים למחייתם באמנות, שאמורה לשחרר מקיבעונות, נאחזים באיסורים דתיים?

"זה באמת לא קשור למציאות שלנו. כשאיירתי את השרטוט חשבתי על תפילין כמוטיב דתי שמחבר אות־נו לאלוהים. בדיוק כפי שמבחינתי האקט של הקעקוע הוא החיבור שלי לאלוהים. זאת הדרך שלי להתחבר לטקס שהוא נצחי ואין סופי". אלה שנבצר מהם להתאבזר באקססוריז נצחי מעשה ידי אמן בינלאומי ומר־גישים היום אמיצים יותר, מוזמנים להכאיב לעצמם בכנס הבא, אשר נחשב למרשים ביותר בסצנה ויתקיים באוגוסט בברלין. אל תדאגו, הוא לא מתקיים בשבת.



מדור משפטי

הפרקליטים לרשותך

הרצחת וגם ירשת? עו"ד גיא אופיר

אֵם המיתה את בנה, בן 4 חודשים, על-ידי השלכתו מחלון דירתה. בגין מעשה זה הורשעה בהריגה. בעלה, אביו של התינוק, הגיש בקשה למתן צו ירושה אחר עיזבון בנו המנוח בה ביקש להורות כי הוא יורשו היחיד, וכי האם פסולה מלרשת אותו על-פי הוראות חוק הירושה
(ע"מ 519/07 י' ה' נ' ל' ה').

במקרה אחר, בעל עזב את דירת הצ' דדים כדי לנסוע לפגישת עבודה בחו"ל. בהגיעו לשדה התעופה התקשר לרעייתו והודיע לה, כי נסיעה זו שונה מקודמותיה, מאחר שברצונו להיפרד ממנה ולעבור להתגורר בחו"ל. לאחר הודעתו של הבעל אודות העזיבה, נודע לאשה כי הבעל מנהל מערכת זוגית עם אישה בחו"ל במשך תקופה ארוכה. לאחר שהבעל עזב את הארץ, פנתה אליו רעייתו בכל דרך אפשרית וביקשה כי ישוב לחיות עמה. פניותיה אף הפכו נואשות מיום ליום. לאחר כחודש ימים ומשלא נעתר הבעל לה' פצרותיה, שמה האישה קץ לחייה. ילדיהם המשותפים של הצדדים טענו בבית המשפט, כי אביהם פסול מל' רשת את אמם, באשר גרם למותה תמ"ש (ראשל"צ)
(11-05-33818 ד.ש נ' ח.ש).
"הרצחת וגם ירשת?" היא הסוגיה אשר עמדה במוקד הדיון באירועים אשר תוארו לעיל. עקרון על זה טבוע היטב במקורותינו היהודיים, ונזכר לראשונה בפרשת כרם נבות: "ויהי דבר ה' אל-אליהו התשבי לאמור: קום רד לקראת אחאב מלך-ישראל אשר בשומרון הנה בכרם נבות אשר-ירד שם לרשתו: ודיברת אליו לאמור כה אמר ה' הרצחת וגם ירשת ודיברת אליו לאמור כה אמר ה' במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את-דמך גם אתה:... " (מלכים א, כא, יז-יט).

פרשת כרם נבות מציגה במלוא עוזה דוקטרינה מוסרית. העיקרון לפיו לא יירש הרוצח את הנרצח מהווה תוכ' חה בסיסית, מוסרית, כלל אוניברס' לית, שמקורה בתחושה חריפה של עוול מוסרי שייגרם אם מי שחטא ייצא נשכר. בית המשפט התבטא רבות באופן נחרץ ונרתם להגנה מוחלטת לשלול מהמעוול את פרי עוולתו: "לא יהיה כן במקומנו, שאדם ירצח ויירש את קורבנו, ולא נקבל - על דרך הע' קרון - שאדם יעוול ויימצא נשכר בע' וולתו".
הכלל של 'הרצחת וגם ירשת' עוגן בשיטת המשפט הישראלית בס' עיף 5(א)(1) לחוק הירושה, לפיו מי שהורשע על שגרם במתכוון למותו של המוריש או שניסה לגרום למותו יהיה פסול מלרשת אותו. מובן כי הקושי המרכזי בתיקים מעין אלו הוא בקיום התנאי של גרימת מוות "במתכוון". נקבע כי משמעות 'במתכוון', היא כי המעוול הורשע בע' בירה הנושאת בצדה יסוד נפשי של 'כוונה', ולאו דווקא 'בכוונה תחילה'. מכאן שגם הרשעה בעבירת הריגה ממלאת אחר התנאי הקבוע בס' עיף 5(א)(1) לחוק הירושה. כמו כן, בתי המשפט אף הרחיבו את תחו' לת הסעיף ופסלו מלרשת גם את מי שהורשע רק בסיוע להריגה.
באירוע הראשון שתואר, אודות האם שהשליכה את בנה התינוק מן החלון, פסק בית המשפט כי מצבה הנפשי הקשה של האם נבחן בהליך הפלי' לי לפרטי פרטים, והמסקנה הייתה כי על אף מצבה זה, מתקיים היסוד הנפשי של 'כוונה'. משכך, אם הוכחה הכוונה בהליך הפלילי, על אחת כמה וכמה, הוכחה בהליך האזרחי, בו נטל ההוכחה מופחת. לאור זאת, מעשיה של האם בגינם הורשעה בהריגת בנה המנוח בכוונה, ממלאים אחר כל הת' נאים הדרושים לצורך החלת הוראת סעיף 5(א)(1) לחוק הירושה על המ' קרה דנן, וכפועל יוצא האם פסולה מלרשת את המנוח. ברור, כי המקרה השני, בו התאבדה אישה כתוצאה מעזיבת בעלה אותה, מורכב יותר וספק אם עונה להגדרה של "הרצחת וגם ירשת".

קושיה של ממש עמדה לפתחו של בית המשפט להכריע האם בנסיבות בהן הלכה המנוחה לעולמה, זכאי בעלה לרשת אותה. להבדיל מן המ' קרה הראשון, יש לשים לב, כי הבעל לא הורשע בפלילים כלל בגין מותה של האשה.

בית המשפט קבע על סמך פסיקות קודמות, כי לא כל מי שגורם למותו של אדם יהא פסול מלרשת אותו, אלא רק זה אשר, בנוסף לביצוע המעשה הפלילי של הקטילה, גם התכוון לקטול את המוריש. ברור מכאן כי מי שקטל את המוריש או גרם לקטילתו שלא במתכוון - הוראת הסעיף לא תחול עליו, והוא לא יהיה פסול מלרשת את המנוח. במקרה הנוכחי, הבעל לא ניסה להרוג את המנוחה ולא נקט בשום פעולה שהיה בה כדי להביא לגרימת מותה.
הלכה למעשה, לא חפץ הבעל במות המנוחה אלא רק בפירוד ממנה, ומ' שכך רשאי לרשת אותה.

מאמר זה נערך ע"י עו"ד גיא אופיר. עוסק בדיני משפחה וירושה שאלות ופניות ניתן להעביר במייל לכתובת: guyofir@bezeqint.net.
המידע במאמר זה אינו מהווה ייעוץ משפטי או תחליף לו ואינו מהווה המלצה לנקוט אי אילו הליכים או לאי נקיטתם של אי אלו הליכים. הסתמכות על האמור במאמר זה הנה על אחריות הקורא בלבד וכ' פועל יוצא, האחריות לכל תוצאה, ישירה או עקיפה, בשל ההסתמ' כות על האמור במאמר זה, תחול על הקורא בלבד.

KDH
קן דרור & הראל
משרד עורכי דין ומגשרים
ניצן הראל
עורך-דין
סניף ראשי - חיפה
שד' המגינים 39/41
ת.ד. 513 חיפה 3326511
טל: 04-9112112
פקס: 04-9112113
info@kdh-law.co.il
סניף כרמיאל
רח' הנפח 34
ת.ד. 1166 כרמיאל
טל: 04-9118900
פקס: 04-9112113
carmiel@kdh-law.co.il

אמ
איל מגן - משרד עורכי דין
רח' הבנקים 3, ת.ד. 8, חיפה 31000
טל. 04-8643926 | פקס. 04-8645801
נייד: 052-3842143 | eyalmagen94@gmail.com

זיו באסין-בר - משרד עורכי דין
ZIV BASIN-BAR – LAW OFFICE
ייצוג חייבים בפשיטות רגל
ייצוג חייבים בהוצאה לפועל
ייצוג עובדים בבית הדין לעבודה
ייצוג עובדים בהליכי דחלות פירעון
קרן היסוד 16, ביאליק
טל: 077-7676297
נייד: 052-6743359
פקס: 153-77-7676297
מייל: ZIVBASIN@GMAIL.COM

צילומים: דייב (דוד) שוורץ | איפור: דנה בוז



באושר וכושר

הדר תייר בדיאלוג קצר אודות ההצלחה והפיתוח של קבוצת זאוס מאז שנת 2004

ת. שיווקי

הדר תייר בדיאלוג קצר אודות ההצלחה והפיתוח של קבוצת זאוס מאז שנת 2004. לקבוצת " זאוס " פעילות ייחודית בתחום הכושר וה-well being בבעלותו המלאה של משקיע אמריקאי.

"זאוס" פועלת במתכונת ייחודית ועומדת בראשם של 4 סוגי פרויקטים.

ZEUS SPORT - מועדונים גדולים / מועדוני פרימיום, מתחמים של כ- 6000 מ"ר שהם one stop shop הכוללים: חדר - כושר, בריכה חצי אולימפית, חדרי סטודיו, לאונג' עסקי, מתחם שיזוף ומתחם ספא.

ZEUS CITY STUDIO-סטודיו אורבאני בלב העיר

ZEUS FIT - מועדונים בינוניים של בין 600 מ"ר - 1000 מ"ר לערך הכוללים חלל של חדר כושר וסטודיו בלבד.

JUST FIT - חנויות קונספט לאימוני JUST FIT בכל רחבי הארץ ובחו"ל .

למי שטרם יצא לו להיתקל בפצצת אנרגיה הזאת, הכירו את הדר תייר מנכ"לית של מעצמת הספורט זאוס, רק בת 28, נשואה ואימא לריי בת שנה ו- 8 חודשים ועדיין מצליחה להוביל בתחום תחרותי מאד את הקטגוריה.

המנכ"לית הטרייה טרם הספיקה לעשות סיכומי שנה, זו רק ההתחלה, היא אומרת, פניה קדימה לפתיחת מתחמים חדשים, פרויקטים ייחודים וצעירים ולפיתוח. כשחושבים על זה, את השם "זאוס" מי לא מכיר?! עד לנקודת זמן הזו, מדובר במועדון אחד יחיד ומיוחד בלב הסיטי של רמת-גן .

הדר בוגרת B.e.d בחינוך גופני ותנועה, בולטת בפעילותה המכוונת לפיתוח עסקי בתחום הכושר וה- well being. במקור היא מתל אביב, שם למדה בתיכון עירוני א' לאומנויות, מגמת מחול. אז גם גילתה את אהבתה הגדולה לכל מה שקשור לגוף ותנועה. עד לסיום התואר הייתה אמביוולנטית לגבי הבחירה שלה. "הייתי בטוחה שעשיתי טעות. גם בזמן הלימודים עצמם הרגשתי במקום אחר לחלוטין מיתר הסטודנטים, ברמת התפיסה נדמה כי לרובם היה ברור שהם ממשיכים באופן הקלאסי להיות מורים לחינוך גופני.

ככל שעובר הזמן אני יותר ויותר מתחברת לעוצמה הזאת ולאינסטינקט הראשוני שלי ללכת לתחום הזה, מרגישה שייכת ומבינה עד כמה אני אוהבת אותו. גם אם לא כדמות בפרונט ,אלא כיוצרת ומכוונת מאחורי הקלעים. הסיפוק הכי גדול מבחינתי הוא לדעת לעשות את המיקס אנד מאצ' הנכון בהיבט העסקי והשיווקי". אומרת תייר

מתי התחלת לנהל את זאוס?

"לפני כ 7 שנים הגעתי לבית שנקרא "זאוס", לאורך השנים הייתי בתפקידים שונים ומגוונים, בהם אני חושבת שהספקתי לממש את הפוטנציאל האישי בכל תחום. תמיד חשבתי מחוץ לקופסה ותמיד עניין אותי מה השלב הבא מבחינתי ומבחינת התחום כולו. בשנה וחצי האחרונות אני כמנכ"לית זאוס ונהנית מכל רגע."

נראה כי מדובר ללא ספק במישהי שמתוכנתת לראות בנוסחה את המשתנה הכי גבוה ולכוון לשם.

מה גורם לזאוס להצליח?

התמהיל הנכון. במאקרו אפשר להגיד אסטרטגיה נכונה וראייה לטווח ארוך. אולם, יש משהו בהנחת היסוד של זאוס שהוא שונה בתכלית ממקומות אחרים הדבר בא לידי ביטוי, בהון האנושי ובקשרים שבין כולם. המנהלים, העובדים והמנויים, מתנהלים כרשת חברתית אחידה פרודוקטיבית ומניבה.

כולם מכירים את כולם וכל אדם הוא פלטפורמה לשיווק, כך שיחד, אנחנו ממנפים, כל אחד מהעוצמות שלו. אנחנו רואים את השוק צלול וברור ומבינים את הצורך. הקו המנחה שלנו הוא שלפני הכול כולנו אנשים עם רצונות ולכן הדרך שלנו היא לנהל את "זאוס" ממקום של הקשבה אמיתית, הבנה ומתן מענה לצרכי הלקוחות.

יש תחושה כי מדובר בעסק צעיר ומצליח איך מצליחים לנהל עסק מוביל עם צוות צעיר?

11 שנה זה לא כל כך צעיר . ממש לא מזמן חגגנו עשור ואנחנו כאן כדי להמשיך, להתרחב ולגדול.

בחברה כ-120 עובדים שכירים ועצמאים. מנעד הגילאים מאוד רחב מגילאי 17-65. "יש נטייה להסתכל על בוסריות ואו חוסר

ניסיון כמשהו שלילי בשוק העבודה ואני דווקא מאוד אוהבת את התהליך של הגילוי בשני הצדדים along the way. זה השאפתנות, הברק בעיניים, החיפוש

המתמיד אחרי ה'מה אעשה שאהיה גדול ' הנכסף . מרביתם מגלים אהבה מאוד גדולה לתחום תוך כדי תנועה. הם יעבדו מאוד קשה ובלי תירוצים ופשרות כדי להגיע לתוצאות. דרך אגב, אני **גם נמנית עם העובדים הצעירים -לא?**

איך מנהלים חיי משפחה עם קריירה ?

חשוב מאוד הבסיס שיש לך בבית עד כמה הוא תומך, מכיל ומחזק ובאספקט הזה, אני תמיד אומרת שבורכתי. זה הכוח המניע. בפרקטיקה, לקח לי בערך שנה להסתנכרן עם האחריות הנלווית לתפקיד ואני מודה כי בסופו של דבר, זה יותר פשוט ממה שחשבתי. לומדים לג'נגל וליהנות מהדרך, אלו החיים.

מה התכניות שלך לעתיד?

חשוב לי לגדול, ללמוד, להתפתח ולהיות מזוהה עם פיתוח עסקי בתחום בארץ ובחו"ל.

בגדול, אני כל הזמן מחשבת מסלול מחדש בהתאם לדינאמיות של החיים משתדלת לזרום וליהנות מהדרך.

למה כל מובילי דעת הקהל מתאמנים ומאמנים בזאוס?

"ה-אנשים של זאוס": מרבית המועדונים מסביבנו מתנהלים ע"פ שבלונה מקצועית מאוד ספציפית כל רשת /מועדון והאג'נדה המקצועית שלו. אנחנו מאמינים שעל מנת שעובד יביא עצמו לידי ביטוי עלינו לספק לו כלים, אך לעודד את חופש העשייה. למעשה מדובר בפלורליזם של שיטות אימון מגוונות ומקצועיות תחת קורת גג אחת ומותג אחד.

תוכלו למצוא למשל קבוצות אימון בקונספט חברתי המתאמנות יחד מצד אחד ומצד שני גם מבלות יחד בשעות הפנאי , זה נהיה, חברתי-אישי-מקצועי.

בשלוש שנים האחרונות, אנו מקדמים את תחום הספורט ההישגי בארץ.

השת"פ בעקרו הוא קרוס המאפשר לספורטאי העילית בארץ מצד אחד להתאמן בליווי אישי וליהנות מהשירותים המקצועיים במקום ומצד שני להעשיר את אוכלוסיית זאוס מניסיונם האישי במגוון תחומים בניהם: הרצאות, סדנאות ו- השתתפות מנויים בפעילויות ותחרויות הספורט ההישגי בארץ. חלק מהאסטרטגיה השיווקית כולה בשנת 2014-2015 הייתה "האנשים של זאוס" בסופו של דבר, האנשים, הם מה שעושה מותג להיות כל כך מוצלח. שמשהו טוב קורה אתה תרצה להיות חלק ממנו.

האם יש לכם תוכניות לפתוח מתחמים נוספים?

בוודאי. שנת 2015 היא בסימן יזמות ופיתוח עסקי. השנה אנחנו נשיק את פתיחת המתחם הנוסף שלנו בשרונה תל אביב. צפוי גם שיפוץ של המתחם הקיים והקמה של שלושה חדרי סטודיו נוספים בזאוס. בימים אלו אנחנו ממשיכים לחדש עם טכנולוגית אימון מיוחדת ומתקדמת בבלעדיות שמבטיחה שבהמשך תפתיע את המתאמנים שלנו. האימונים האלו הם כאמור הדבר הבא בתחום ואתם מאוד בקרוב תשמעו עליהם ועלינו בהקשר הזה.בנוסף, פונים אלינו כיום המון אנשים לפתיחת מתחמים נוספים ואנו בעיצומו של תהליך למתן זיכיונות לשימוש בשם המותג.

האם הקהל הישראלי אוהב חידושים?

מאוד. הוא גם קהל שחי על אופציות שיהיה לו החופש לבחור מצד אחד אבל תכוון אותו תלווה אותו בהקשבה ובמקצועיות. זה מורגש מאוד ואנחנו מגיבים לזה השנה מבחינת העשייה העסקית.

מה חדש בתחום, כפי שראית בתערוכה בחו"ל?

תחום ה- Electric Muscle Stimulation ובעברית: גירוי שרירים חשמלי ושילובו בשגרת אימונים שוטפת הוא המגמה החמה והבולטת ביותר כרגע. השיטה פותחה לראשונה בנאס"א עבור האסטרונאוטים השוהים בחלל. כיום בעיקרה מיושמת בתחום רפואת הספורט, הפיזיותרפיה והשיקום. במרץ האחרון ביקרתי בתערוכת FIBO בגרמנייה, נראה שפיתוח אפליקציות וממשקים מקוונים וחדשניים היא הבשורה כרגע.

כמה מנויים יש כיום בזאוס ומה טווח הגילאים של המתאמנים בזאוס?

בשנה וחצי האחרונות חל גידול משמעותי בכמות הלקוחות ומועדון הלקוחות שלנו עומד כיום על כ- 3770 מגיל 14 + ועד ל-90 + שבחרו לחיות חיי בריאות ,אושר וכושר. בימים שזמן הוא המשאב היקר ביותר המודעות לאורח חיים מאוזן ובריא עולה מאוד וברור לכולנו שזה נכון לבחור בו, בכל גיל.

טיפים למנכלים קולגות בתחום כדי להצליח?

תחלקו ידע אחד עם השני, דברו במקצועיות ורגישות והניחו את האגו בצד. אתם אף פעם לא יודעים מה קורה בקצה השני, הפיצו את הבשורה שלכם בהנחה שאתם יכולים בכול יום מחדש ובכול הזדמנות, תהיו הכי טובים שאתם יכולים, צאו מאזורי הנוחות ואל תיקחו את עצמכם ברצינות מידי. והכי חשוב עצרו כדי להקשיב לעצמכם ולסביבה.



zeus ACTION & FITNESS
justfit™
zeus CITY STUDIO & justfit

הכיני בגדייך לקיץ

אז נניח שבלב ליבו של חום יולי-אוגוסט הוזמנת לטקס האוסקר. טוב, לא בדיוק לאוסקר, יותר לחתונה של הבחור שעובד איתך ואפילו לא ידעת שהוא בזוגיות. כך או כך, בחוץ שיא החום ואת צריכה לדפוק הופעה שכולם ידברו עליה למחרת. מה עושים?
בשביל זה בדיוק אנחנו כאן

מאת: שירי רובינשטיין

אירוע גאלה במוזיאון



טבעת: מיכל בן-עמי
מחיר: 460 ש"ח
צילום: חיה גולד



לק: Essie Professional
מחיר: 56 ש"ח
צילום: אסף לוי



שמלה: Paule Ka למילוס
מחיר: 2,200 ש"ח
צילום: יח"צ חו"ל

נעליים: רשת וינס קמוטו
מחיר: 449 ש"ח
צילום: יח"צ חו"ל

הבוס הזמין למסיבה



שרשרת: דורי צ'נגרי
מחיר: 3,880 ש"ח
צילום: גיורא צ'נגרי



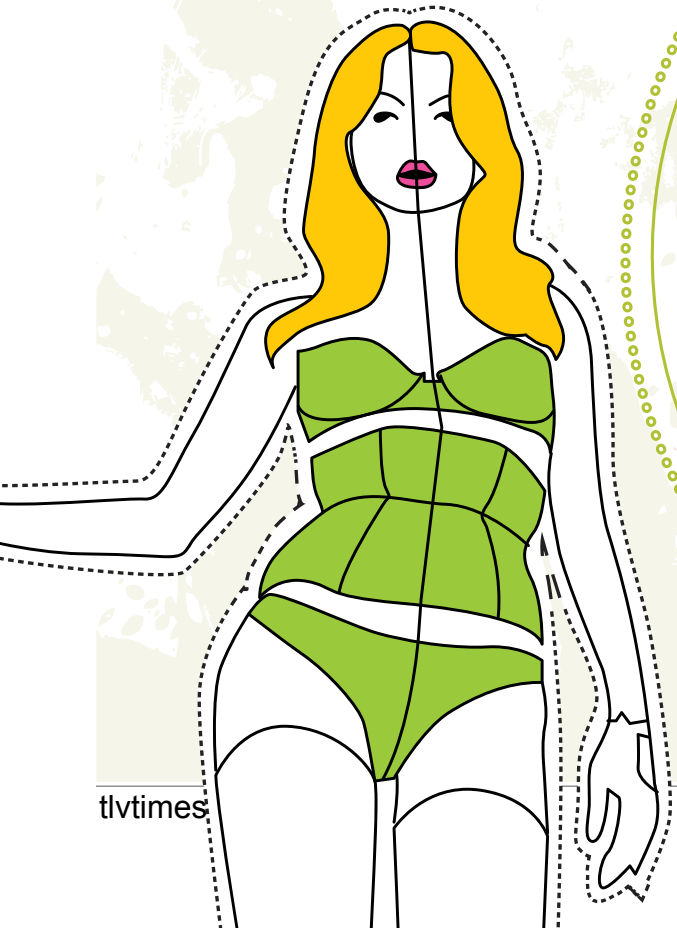
אודם: איב סאן לורן
מחיר: 197 ש"ח
צילום: ניקולה ורנר



נעליים: רשת וינס קמוטו
מחיר: 449
צילום: יח"צ חו"ל



אוברול: סטודיו פשה
מחיר: 149 ש"ח
צילום: ניר יפה



מסיבת בריכה אצל ידיד



דיאודורנט: Dove
מחיר: החל מ-17 ש"ח
צילום: יח"צ חו"ל



עגילים: שלומית אופיר
מחיר: 120 ש"ח
צילום: שלומית אופיר



נעליים: מארק פישר
מחיר: 400 ש"ח
צילום: מנחם עוז



שמלה: גליתה
מחיר: 250 ש"ח
צילום: אבי ולדמן

אחותך מתחתנת



טבעת: Uno De 50
מחיר: 785 ש"ח
צילום: יח"צ חו"ל



גלוס: סקארה
מחיר: 9 ש"ח
צילום: קית' גלסמן



נעליים: www.shoeshu.co.il
מחיר: 220 ש"ח
צילום: עמירם



שמלה: שלומית אזרד
מחיר: 7,000 ש"ח
צילום: עדי גלעד



נטו-ביט

סוכנות לביטוח פנסיוני (2006) בע"מ

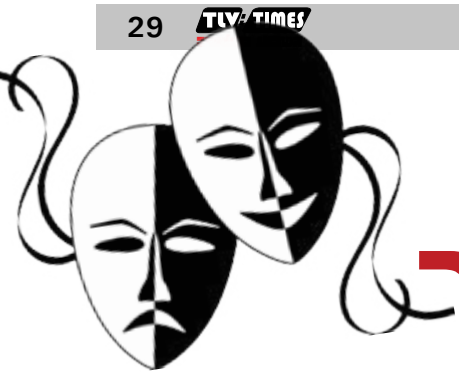


• ביטוחי משכנתא • ביטוח חיים • ביטוחי בריאות • ביטוחי רכב
• ביטוח אובדן כושר עבודה • ביטוח נסיעות לחו"ל • קופות גמל
• קרנות השתלמות • ביטוחי דירה • ביטוחי עסקים • ביטוח סיעודי

סוכנות לביטוח פנסיוני שחרתה על דגלה שירות אישי
ומקצועי ללא פשרות לאלפי מבוטחיה ברחבי הארץ.
מאז הקמתה ועד היום פועלת החברה על בסיס
ערכים של חדשנות, מצוינות, מקצועיות ותפיסה
מערכתית כוללת בתחום הביטוח והפרט, תוך מתן
שירות מיטבי לכלל לקוחותיה.
החברה מייצגת את חברות הביטוח המובילות בארץ.



התקשרו ונציגנו יחזרו אליכם בהקדם:
073-7972060



ההצגה חייבת להימשך

תכירו את התיאטרון הכי מחתרתי בתל אביב, המקום בו הפליטים ומחפשי המקלט מאפריקה נפגשים כדי לעשות אומנות, דווקא לאור כל הקשיים

מאת: איתן אלחדז

מיזם אומנותי חדש התפתח בחודשים האחרונים במרכז הקהילתי המוזנח של קהילת הפליטים ששוכן סמוך לתחנה המרכזית. שם בין הבתים הדלים ורעש האוטובוסים אנחנו פוגשים את אדם אחמד (37), פליט מדארפור שכבר שוהה בארץ חמש שנים. פה הוא מלמד אנגלית ועוזר לבני הקהילה שלו להסתדר בארץ. אחמד, בחור נעים הליכות, מספר על התלאות שעבר עד שהגיע לארץ: רדיפה מצד המורדים בארצו, מסע מטלטל בתא אחורי של מכונית והימלטות מכדורים של שוטרים מצריים. אחמד שותף להקמתה של להקה אתנית שמורכבת מפליטים חובבי מוזיקה. "זוהי מוזיקה מסורתית שניגנו בדארפור והיא עוזרת לאנשים פה לבטא רגשות ולעבד טראומות".

בסודן בשנת 1985 ובגיל שש תקפו את הכפר שלנו המורדים. זאת הייתה הפעם הראשונה בחיי שבה ראיתי אדם מת". מכאן ואילך מתאר עבדאללה, כמעט בארשת פנים קפואה את תלאות מסע הייסורים שעבר עד שהגיע לישראל. בתחילת המלחמה עם סודן תפסו אותו גורמי ממשל והשליכו אותו לכלא בעוון פעילות ממסדית. בכלא חווה את מסכת העינויים הראשונה שלו וכשהשתחרר הוא הבין שמוטב לו שיברח. "הייתה מיליציה מאוד גדולה של מורדים שאיימה על האזור", הוא מנמק.
כך מצא עצמו עבדאללה מגיע לבירה חרטום, שם שהה שלושה חודשים עד שנתפס והושלך שוב לכלא. בקושי רב הוא שרד ומשם הוא נמלט מוכה וחבול לאזור מזרח סודן שם חשב שאולי ימצא מחסה מפני רודפיו, אבל לרוע מזלו הוא נתפס על ידי המורדים בפעם השלישית. "הם שרפו עליי גומי" הוא נזכר.

עד שהגיעו לישראל הם הצילו מאונס נשים שהתלוו אליהם, הוכרחו להבריח חשיש ובסיני קבוצת בדואים חטפה אותם והם שוב סבלו מעינויים. "שרפו לנו את הגב וביקשו מאיתנו כופר של 8,000 דולר אחרת הם ימכרו את האיברים שלנו לסוחרי איברים". כך הם סבלו במשך חודשיים. בסופו של דבר משפחתו של עבדאללה הצליחה להשיג את הכסף והוא וחבריו נלקחו לגבול עם ישראל. "עד היום הוא בפוסט טראומה", מספרת יפה שוסטר (47), תושבת שכונת קטמון בירושלים, המנוע שמאחורי היוזמה ומי שהקימה את 'הבמה לתיאטרון אפריקאי-ישראלי' "כדי להביא את הקול של אפריקה אל הבמה הישראלית", כמו שהיא מספרת. שוסטר, שבכוחותיה הדלים ועם אפס תקציב מצליחה לקחת תחת חסותה מיזמי תיאטרון שונים, עוזרת בנוסף להצגת היחיד של עבדאללה להעלות יחד עם פליטים את ההצגה







מסע ייסורים

בתוך המרכז הקהילתי שקרוי 'מאגריה' על שמו של עמק יפה בדארפור אי אפשר שלא לחשוב עד כמה העמק הפסטורלי רחוק מהמקום הזה. שם, באחד החדרים, בתנאים לא תנאים, אנחנו פוגשים את השחקן הצעיר יאסר עבדאללה מתאמן ועושה חזרות לקראת מופע יחיד מוזיקלי שהוא מעלה בימים אלו. את ההצגה שלו הוא פותח במילים דרמטיות ובקולו הגבוה: "שמי יאסר עבדאללה, נולדתי אחרי שבוע הוא נמלט להרים וישן במערות, שם גמלה בליבו ההחלטה שהוא צריך להגיע לישראל. הוא פגש בזוג בדואים ואלו הבטיחו לו שהם יובילו אותו לישראל בתמורה לשלושת אלפים דולר. הוא נדחף עם עוד פליטים לטנדר טויוטה וכשהם מכוסים הם הצליחו לעבור את הגבול למצרים. "כשהגענו לשם חיילים מצריים ירו עלינו והרגו שישה מחברינו. באחד הלילות בדרך כשכבר לא נשאר לנו מים או מזון, הבדואים ביקשו מאיתנו עוד כסף כדי להביא לנו אוכל, אבל לקחו את הכסף ונעלמו".

'ריקוד היערות' שמבוסס על מחזה של הסופר הניגרי וולה סויינקה, האפריקאי הראשון שזכה בפרס נובל לספרות. "המפגש שלי עם עולם התרבות האפריקאי היה עוצמתי באופן שלא ניתן לתאר ופתח בפניי צוהר לעולם שלם", היא אומרת. לשוסטר חשוב להדגיש כי "הערך האומנותי של ההצגות עומד בפני עצמו, עוד לפני עניין זכויות האדם".

ההצגות הבאות של 'ריקוד היערות' 8/7 ו 29/7 בתיאטרון החאן הירושלמי

סיור לוקיישן

רון אנדה סיטי



לקחנו את רון פלדמן (כן, ההוא מהסידרה "רון" ב-Yes) לסיבוב בשלושת המקומות שהוא הכי אוהב בתל אביב

מאת: גל גטרייטמן

רון פלדמן, 35, הפציע לחייכם ביום בו הסדרה המדוברת שלו "רון" עלתה לאוויר ב-YES. אם הייתי צריכה לנתח את הסדרה הייתי אומרת שרון הוא הייצוג למיתוס הצבר המודרני - זה שחוזר מהודו, בטיול הגדול של אחרי הצבא, מסתובב בתל אביב ללא תכלית ולא מוצא את עצמו עד היום. לא כי הוא לא בסדר ולא כי הוא עצלן - להיפך. המציאות היא זו שחסרת כיוון וכל משמעות ולפעמים כפי שרון אומר בסדרה "המסע מיותר" (מתוך פרק 13). גילוי נאות: אמנם רון פרץ לחייכם מעל מסך הטלוויזיה, אבל את רון הכרתי בזמן לימודיי במכללת ספיר בחוג לקולנוע וטלוויזיה. במשך ארבע שנים למדנו יחד ומהצד ראיתי איך הוא מפתח (בשיתוף ענת אורן) את אחת מהסדרות הטובות שנעשו בארץ. רון לעומת הגיבור בסדרה (זה נורא מבלבל עם השם אבל נתגבר) לא יושב כל היום על הספסל ואוכל בורקס, להיפך - תנו לו לשבת בבית הקפה ולשתות קפה כל היום. לכן אין זה מפתיע שזאת התחנה הראשונה שלנו בעיר.

תחנה 1 - בית קפה ולא משנה איזה

"אנחנו כאן בבית קפה כי אני חייב קפה! אם אני לא שותה קפה אני לא מצליח לחשוב, לא משנה מתי. היום שלי לא מתחיל בלי קפה. עכשיו אחרי הקפה אפשר להתחיל".

זה אולי השוני בינך לבין הדמות שלך בסדרה? שרון של הסדרה יושב כל היום על הספסל ברחוב ואוכל בורקס ולא בבית קפה?

"גם. הדמות של רון באמת לא יכולה לשבת בבתי קפה כל היום כי אין לה כסף לקנות קפה. אבל אני הצלחתי לגרד כמה שקלים וחסכתי שקל, שקל כדי שאוכל לשבת ולשתות קפה קר".

תחנה 2 - הכרמלית

"ברוכים הבאים לתחתית, למיץ של שקיות הזבל", רון פורש ידיים ומציג לראווה את ערמות הזבל המונחות לידנו. רגע לפני שאני מבקשת קצת להתרחק הוא מצביע לעבר מגדלי היוקרה שמשקיפים עלינו מלמעלה. "אנחנו בכרמלית כי אני אוהב את המקום הזה וגם כי צילמנו כאן שני פרקים (10,13). כל המיץ של הזבל של האנשים מבנייני היוקרה, הכול נשפך ומתנקז לפה. הזבל שלהם נופל עלינו. זה נוגע לי וזאת עובדה שאני לא יכול להתעלם ממנה גם ביצירה שלי. זה למה גם בסדרה צילמנו ממש כאן, במקום שאנו עומדים כי אנחנו בזבל כל היום. פח זה מוטיב חוזר אצלי. סימבולי. בסדרה יש המון פחים. אם שמים לב תמיד יש מאחוריי פח".

תחנה 3- רוטשילד פינת הרצל

"אני מאוד אוהב את שדרות רוטשילד, זה מקום שמצחיק אותי מאוד. כאן יש את הספסלים הכי שווים שאנשים אוהבים לשבת עליהם ולהשקיף על כל מי שעובר בשדרה. ומשום שזה רוטשילד זה מרגיש כאילו זה חלק מה-'היי סוסייטי'. אנשים באים לכאן לראות ולהיראות. שדרות רוטשילד זה מעין מסלול אופנה, אנשים עושים כאן הליכת חתול, הולכים כמו דוגמנים ודוגמניות".

ואיך זה קשור אליך?

רון נעמד ומתחיל ללכת כמו דוגמן ואז מספר: "כאן היה לי קטע מצחיק שישבתי על הספסל יום אחד בשדרה ומישהו חלף על פניי, נעצר והסתכל עליי עד שאמר: 'נו' ואני עניתי לו 'ראית מה זה?' ואז אמרתי לו 'בואו נגמור עם זה', ידעתי מן הסתם שהוא מזהה אותי מהסדרה. כמו איזה דוגמן נעמדתי לצידו בזמן שהוא הוציא את הטלפון ורצה שנעשה סלפי. אני בתמימותי חיבקתי אותו וחייכתי כמו שמחייכים לסלפי וכשהבחור הסתכל על התמונה הוא כעס עליי שאני מחייך והתחיל לביים אותי שאהיה רון מהסדרה כי 'רון לא מחייך' ובאמת עשיתי לו את הפרצוף האבוד והעייף של הדמות עד שהוא היה מרוצה. אבל גם אני הייתי מאוד מרוצה מהסיטואציה. הייתי חלק מתצוגת האופנה של שדרות רוטשילד ובהחלט קרה לי כאן משהו מעניין".

למה דווקא רוטשילד?

"תסתכלי מה יש סביבנו - יש את האנשים שהולכים על השדרה - הם הדוגמנים. יש את אלה שיושבים על הספסל - הם דוגמנים שעצרו לנוח. יש את אלה שנמצאים בבתי קפה ובמסעדות והשולחנות לכיוון הרחוב - הם משלמים על תצוגת האופנה לעומת אלה שעל הספסל שמתישהו יחזרו למסלול או ישבו בעצמם בבית קפה ויצפו באנשים. כולנו תחת עין בוחנת כל הזמן. כולנו נראים כמו דוגמנים זוהרים, אבל אנחנו לא באמת מעניינים".

תל אביב של רון היא תל אביב מהפח אל הפחת. נראית זוהרת ותוססת, אבל למעשה עייפה ואפילו עם לא מעט קמטים, בעלת מגדלי יוקרה שבסופו של יום מתמוטטים היישר אל הכרמלית.

לצפייה בכל הפרקים של "רון" היכנסו לאתר:
http://www.dailymotion.com/this-is-awesome


TLV TIMES
השבוע בתל אביב
03-7477776
tlvtimes
מגזין חינמי
חדש בעיר
לפרסום מודעה: 03-7477776
www.tlvtimes.co.il



תצאו בחוץ!

אז איך לבלות הקיץ הזה בתל אביב? הנה כמה אופציות מתומחרות מהגבוה ועד החינמי (אגב, שיהיה ברור, אנחנו בעד החינמי!)

מאת: בלה מלכין

עד 100 שקלים

שתה כפי יכולתך

מגמת מסלולי הצמידים בברים, שלא מפסיקה לתפוס תאוצה בשנים האחרונות, מציעה פתרון פשוט לכל חזרזיר שלא יוותר על ריפיל. השיטה מציעה לכל שתיין מסלול טיילור מייד להרגלי השתייה שלו. המסלול מסומן בצבע ונענד על היד בצמיד, כך שכל מה שעליכם לעשות כדי למלא את הכוס ברעל האהוב עליכם הוא להשוויץ בתכשיט החדש שלכם. למשל, בטנג'יר, מבית היוצר של המזג והביגי זי, ביהודה הלוי פינת נחמני, במסלול אואזיס, **ב-89 שקלים** לצמיד סגול, תוכלו לשתות כפי יכולתכם, או עד שתקיאו על הדייט שלכם.



חדר קריוקי

אם תכניות הריאליטי המוזיקליות למיניהן גרמו לכוכב שבכם לרצות לצאת לאוויר העולם, אתם מוזמנים לאחד מחדרי הקריוקי שצצו בשנים האחרונות בעיר. שם תוכלו לשפוך את הרפרטואר שלכם בפני מבי ולהביך את עצמכם לעיני בני הזוג, הקולגות והמשפחה. למשל, מי און דה מייק, בנמל תל אביב, אשר הוקם על חורבותיו של מועדוןTLV , המיתולוגי, מציע חדרים מאובזרים במערכות מולטימדיה מפלצתיות, מעוצבים בהשראת בירות העולם וחבילה מפתה של שני משקאות בירה, קאווה ומנת אוכל (על כל ארבעה אנשים) **ב-100 שקלים לאדם.**



ארוחה קלילה בבר קוקטיילים אנין

קאסה ורנדה ברוטשילד, שהוקם בתוך המבנה לשימור של פנסיון גינוסר (המלון המפואר הראשון) שנבנה בעיר, הוא הקוקטייל בר האולטימטיבי למינגלינג ופלירטוטים מזדמנים לשעת בין הערביים. אם תסכימו להיפרד מ-**80 שקלים** תוכלו ליהנות מפוקצ'ה + סלט + קוקטייל אבטיח בעודכם משקיפים על הצומת הכי לוהט בעיר.



עד 85 שקלים

שחייה לילית + ארוחת ערב

מתחם הגג של מלון מרינה, הפרוס על גבי שני מפלסים, מציע לבליני העיר להגיע בשעות הערב לרחוץ בבריכת המקום וליהנות מתפריטי האוכל והבר באווירה לילית ומעוררת.
ניתן לשלב את ההשתכשכות עם סיור אמנותי לאורך קירות המלון אשר מציג תערוכה של 260 יצירות מקוריות מאוסף שיף. הסכום המינימאלי לחוויה הוא **85 שקלים**. אותם, כאמור תוכלו לנצל לרחיצה, ארוחה, תערוכה ושתייה.

מופע סטנדאפ

מומלץ: מופע הפולחן המטלטל של אייל עמית, שיעיף אתכם עם טקסטים נשכניים המבוססים על מקרים מהחיים ושזורים בהומור עילאי.
10.7 (שישי) בית ציוני אמריקה, תל אביב 22:00 **כרטיס: 70 שקלים מקופת פשבר.**





תצאו בחוץ!

חינם!!
(או הקטגוריה האהובה עלינו)

מלחמת מים בכיכר רבין
"All good things are wild and free", אמר הפילוסוף הנרי דיוויד תומו וצדק. בחינם, אין כסף, תוכלו לצנן גופכם ולהביט בים של חולצות רטובות במלחמת ההשפרצות הגדולה בארץ, **בכיכר רבין**. זה יקרה ב-3 ביולי בשעה 14:14. תכינו את האקדחים.



עד 60 שקלים

קניית הזכות לצפייה במופע קרקס עתידי
בתמורה **ל-50 שקלים** תוכלו להביע תמיכה בפרויקט בסקולה וליהנות מתוצרתו העתידית. זאת בקניית כרטיס למופע קברט, מחול, מוזיקה או מחול. בסקולה הינו בית ספר לקרקס, העתיד להיפתח בחודשים הקרובים בעיר. הקרקס יפעיל מנעד רחב של הופעות וירטואוזיות: החל מערבי קברט שבועיים שיתחלפו כל כמה זמן, דרך מופעי קרקס עכשווי אחרים, מהארץ ומחו"ל ועד להופעות מחול, תיאטרון, מוזיקה ותיאטרון מחול.
לקניית כרטיס ותמיכה בהאד סטראט:
http://www.headstart.co.il/project.aspx?id=15614





סרט הפמליה
אסקפיזם ממוזג להוליווד אמנם לא נותרו הרבה, אך עדיין קיימים מעט בתי קו־לנוע בעיר. אין כמו להימלט מהחום לתוך מקלט ממוזג שמעביר אותך למימד אחר. **ב-43 שקלים** בלבד תוכלו ליהנות מסרט ההמשך לסדרת הקאלט **"הפמליה"**.

עד 40 שקלים

טיול אופניים לאורך הטיילת + דרינק קליל בשקיעה
תמורת **17 שקלים** תמיד תוכלו לשכור תלת אופן לחצי שעה, בקבוק יין ומשהו לנשנש, לרכוב לגבעה בהילטון ולצפות בשקיעה.

קוקטייל בודד בפסטיבל הקוקטיילים במתחם התחנה
חובבי המשקאות המעורבבים יוכלו לטעום ממיטב מותגי האלכוהול ולשמוע אינפורמציה חדשנית מפיהם של מיטב המיקסולוגים, על אודות כיצד להגיע לאיזון הנכון של סוגי משקאות על ידי סירופים, כמוסות סודיות, שיטות עבודה ייחודיות, פירות ותבלינים ושאר כוסות שפשוט נראות טוב יותר מבקבוק בירה. הכניסה למקום חופשית. אבל מה לא תטעמו? ברור שכן. קוקטייל בודד באירוע יעמוד על סך של **35 שקלים**.
1-2 ביולי, מתחם התחנה, החל מהשעה 18:00 בערב.







מדור אוכל

שף על הפלאנצ'ה

מאת: בלה מלכין

משה בדישי בן 34, נשוי 2+, מתגורר בשכונת שערים ברחובות. חולם מטבח, אוהב מטבח ונושם מטבח. שף ובעלים של מינה טומיי

פרי אהוב?

"ענבים. מת על ענבים בכל דרך ובכל צורה: ריבה, אשכול טרי, עם גרעינים או בלי. מת על זה".

ירק שנוא?

"לא סובל כרוב, זה ירק מיותר. שפים וטבחים הרסו אותו ושחקו אותו. אם צריך לנפח מנה תמיד יהיה כרוב. אם זה בסלט אז זה בכלל לא לעניין".

הארוחה הכי טובה שהיית בה?

"כשסיימתי את התקופה ב'דניאל', של דניאל בולוד חגגתי עם ידידה בארוחת טעימות, למרות שכבר הכרתי את המנות, ברגע שהתיישבנו לאכול ועד שסיימנו הכול היה מושלם".

המנה שאתה הכי גאה בה?

"קוריאן צ'אנקי ביף שמוגשת במינה טומיי- מנה פשוטה וקלה יחסית אבל פוגעת בטעמים ב-100 אחוז. שלושה ימים ניסיתי למצוא את הרוטב הנכון למנה ולבסוף בהבזק של שנייה לפני הפתיחה פגענו בול ולא שינינו כלום מאז".

המקום הכי הזוי שאכלת בו?

"קמבודיה- בפרברי פנום פן - שוק איכרים אמיתי, כאלו שצדים בבוקר את הארוחה שלהם. צבים בגריל, אפרוחים בביצה, דגי נהר טריים, ירקות ופירות אקזוטיים - קונים הכול בדוכנים ומתיישבים לאכול על גדת שדה אורז בחושה עם ערסלים, היה מדהים".

השירות הכי טוב?

"לפני שבע שנים בתאילנד בקראבי - מסעדה הודית שכולה הצגה של איש אחד, הבעלים השף הוא גם מלצר: לוקח הזמנה, רץ להכין את המנה, מביא שתייה, מפנה ומכין עוד מנה. היינו אצלו ארבע שעות והיה טעים ומדהים, בסוף הכרנו את אשתו והילדים".

הדבר הכי מזעזע שנתקלת בו במסעדה?

"יחס מחפיר. בדרך כלל זה מגיע מהשף או מהמנהל הבכיר, השפלות, קללות ואלימות גם בארץ וגם בחו"ל, לא יכול לסבול את זה שלאנשים עולה השתן לראש".

הבירה הקולינרית של העולם?

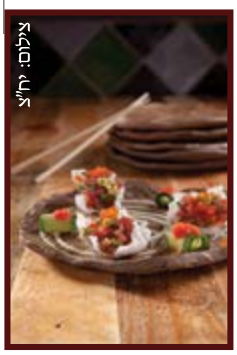
"ניו יורק - קודם כל כי גרתי שם שנתיים ואני מאוהב בעיר הזאת. אפשר למצוא שם הכול בכל רמות המחיר, חומרי הגלם מעולים (ויקרים) ויש קהל לכל קונספט שאפשר לחשוב עליו".

באיזה יין אתה מלווה את הבשר?

"בדרך כלל ריוחה קריאנזה או מרקז דה רסקל, לפעמים מרלו".

ארוחת החלומות שלך?

"למנה ראשונה: מנה שמבוססת על דג, עדיף קרה (סביצ'ה מעניין או סשימי). עיקרית: בשר שבושל בישול ארוך עד שהוא מתפרק בביס. ופסטה טרייה עם רוטב עשיר בציר בשרי ופלפל שחור גרוס (הייתי מאוד ספציפי). "ולקינוח: עדיף משהו על שוקולד מריר ותחתית פריכה. לא בשמיים".


צילום: יח"צ


צילום: יח"צ

הדבר הכי מסובך שהכנת?

"ברווזים צלויים בסגנון ויאטנמי - תהליך ההכנה ארך שלושה ימים. מניפוח העור דרך המרינדה, הצלייה והפירוק. זה לא היה קשה אלא סתם מסובך וארוך מדי. בסוף הורדתי את המנה מהתפריט".

אם היית נידון למוות מה הייתה הארוחה האחרונה שהיית מבקש?

"חומוס מסבחה טרי וחם, פלפל שיפקה, פיתה שרופה על הגז. מת על חומוס".

הפאסט פוד הכי טעים בתל אביב?

"הקוסם ללא ספק".

חומוס או שקשוקה ואיפה?

"חומוס. או אצל בית הפול או אצל הנסיך ברחובות".

התבלין שאתה הכי מעריך ולמה?

"פלפל גרוס - לא משנה ורוד, שחור, לבן או ירוק, הוא תמיד שם. במנות דג, בשר, פסטה, בסלטים ובמרינדות. אוהב להשתמש בפלפלים באופן כללי".


צילום: יח"צ

משה בדישי

לוקיישין החלומות למסעדה בתל אביב?

"מול הים בקומה 20 ומעלה. מקום קטן וכייפי שיגיש דגים ופירות ים בלבד".

הטיפ הכי גדול שנתת?

"אני תמיד משאיר טיפ (הייתי מלצר תקופה קצרה ומשמעותית בחיי)".

"באחת הנסיעות לניו יורק הייתי בבר אנדר גראונד עם חברים, היינו קצת שיכורים וקצת פזרנים, הזמנתי בירה בשבעה דולר ושילמתי בשטר של מאה דולר. ובשיא הקטע ככה זרקתי למלצרית באנגלית 'keep the change'. היא הייתה ממש חמודה".

מסר לקהל הסועדים בתל אביב?

"בנאדם שפותח מסעדה הוא מטבעו אוהב לארח ומשקיע המון כסף, זמן ומחשבה. ולפעמים בהינף יד על המקלדת מרסקים פה עסקים על שטויות. מחיר הרייטינג ברשתות החברותיות הוא גבוה אז תחשבו שנייה לפני שאתם מוחקים לבנאדם את העסק כי מילה מושחזת משפיעה. תעירו את תשומת הלב של המלצר / אחמ"ש והארוחה תשתפר פלאים. והכי חשוב תחייכו".

צילום: יח"צ

סטנדרט חדש

נראה שהמטבח האסיאתי הצליח בשנים האחרונות להשתרבב לו בין שלל מטבחי העדות הישראליים, אל תוך הנוף הזה שלא יתפשר עד שיקבל את כל מזרח אסיה לצלחת, צמח השף משה בדישי, שעומד בראש מסעדות מינה טומיי בחיפה ובתל־אביב. "מינה טומיי מרקט" לא מהססת להנגיש את הרפרטואר של דלהי, בנגקוק, שנחאי או טוקיו לכל חובב מוקפץ לבנטיני. התפריט הוורסטילי שבנה בדישי שופע בהברקות מעוררות מיצי קיבה. בין היציאות השוות במקום מצאנו שתיים שיגרמו לבלוטות הטעם שלכם לבעבע: לקט מסעיר של באנז שמגיע בדיוק בטעמים הנכונים, ביניהם: שרימפס, טופו, דגים ועוף. סלט שורשים יפנים שמשלב דייקון, גזר, צנונית, נבטים, גומה סה, פונזו ווואקמה עם אצת נורי מגולגלת בטמפורה - מציב סטנדרט חדש למזונות העל למיניהם.



הרובע השישי

נכון, כשסימון דה בובואר הכירה את ז'אן פול סארטר והשניים פצחו ברומן של חמישה עשורים, תל אביב עדיין הייתה בחיתוליה, אך רוחות הרובע השישי הפריזאי נושבות בעיר הלבנה מאז ועד היום

■ **מאת: בלה מלכין**









צילומים: יח"צ

במשפט: בפאתי כיכר המדינה, שוכן לו ביסטרו צרפתי שלא מתבייש להגיש לקהל תל אביבי תפריט כנה עם כל הגינונים שיש לפריז לתת.

הלוקיישן: ז'בוטינסקי 110, תל אביב

הורים והוגים: אמיר מרקוביץ', ששב למחוזותינו מלימודיו בנכר על מנת לממש בציון את אהבתו האמיתית למטבח הצרפתי הקלאסי.

על הצלחת: מנות צרפתיות מסורתיות שלא מפחדות לאתגר את החך הישראלי.

מנות הדגל: סלט ניסואז בתרכובת הקלאסית, ששומר אותנטיות ולא מנסה להתהדר בנוצות לא לו, פטה כבד עוף שמוגש עם טוסטונים, ריבת בצלי שאלוט ואגסים באוריינטציה פריזאית ודג ים בגריל בשילוב ירקות רטטוי, יוצרים תפריט קליל קייצי ומשביע.

על הבר: יינות, יינות ולקינוח סאוטן שאטו מונטלייה 2005.

העיצוב: סגנון פשטני ומותאם למקום שניצב על שפת הרחוב מול הכיכר. שולחנות מעוטרים מפות אדומות וכיסאות פונים לרחוב, מזמינים אתכם להשקיף על העוברים והשבים כאילו הייתם בשדרות האליזה.

הפסקול: פליליסט שלא מהסס לחלוש על כל גוני ספקטרום השאנסונים.

ההשראה: ניחוחות של אירופה הקלאסית הביאו לתקיעת יתד צרפתי בוהמייני ונהנתני על אדמת הלבנט בגדה השמאלית של כיכר המדינה. והחשבון בהתאם.

האווירה: מצד אחד האווירה האינטימית נותנת הרגשה של בית. מצד שני קשה שלא לשאול, בית של מי?

ציון:





ביסטרו הרובע השישי
ז'בוטינסקי 110, תל אביב
שעות פעילות: א'- ו' 08:00 – 23:00
שבת 10:00 – 23:00
טל' 03-6968581

"נכשלנו"

מאמן הפועל תל אביב, עוד קטש מספר בראיון נוקב על חוסר ההצלחה בעונה האחרונה, הביקורת שמופנית אליו, ההצלחה של דיוויד בלאט והאירוע הכי משמעותי בעונה האחרונה - מותו הפתאומי והטרגי של מנהל הקבוצה, אורי שלף

מאת: אדם גלס

לא מעט אוהדים שרופים של הפועל תל אביב התקשו לקבל לפני שנה את העובדה כי דווקא עודד קטש, אחד משחקני העבר הגדולים והמזוהים ביותר של מכבי תל אביב בכל הזמנים, יאמן את קבוצתם. לפני מספר שבועות, הסתיימה העונה הראשונה של קטש בתור מאמן האדומים ולמרות יכולת בינונית של המועדון שסיים את השנה בהפסד "סוויפ" של 3:0 בסדרת רבע גמר הפלייאוף מול הפועל ירושלים, קטש כבר מרגיש בבית ובנוח בתור מאמן הפועל. מי שהיה הסמל של היריבה העירונית בצהוב, כבר מרגיש חום ואהבה מקרב רוב אוהדי הפועל תל אביב ואנשיה, ובראיון סיכום עונה מיוחד ל"השבוע בתל אביב" הוא מדבר על העונה שחלפה, ההכנות לשנה הקרובה וכמובן מתייחס לדיוויד בלאט ולבנו תמיר, שנמנה על סגל שחקני הקבוצה. "לפני שאדבר מקצועית, אין ספק שהדבר הכי משמעותי שקרה למועדון השנה זה שאיבדנו את אורי שלף ז"ל", מבקש קטש לציין בתחילת הראיון. "המוות הפתאומי שלו זה מעבר לכדורסל, זה היה מטלטל ועד עכשיו קשה לי לעכל שהוא לא פה איתנו. זה מכה בי בכל מיני סיטואציות. זה אחד הרגעים הטראגיים והכי קשים שעברתי בחיים. אורי ז"ל היה אחד האנשים הכי מזוהים במועדון, אדם יקר וחבר שעבדתי איתו צמוד מדי יום. בלתי נתפס שהוא לא כאן. לא עובר יום שבו אנחנו בקבוצה לא חושבים עליו ונכון שצריך להמשיך הלאה, אני מנסה, אבל זה קשה. כמובן שזה כאין וכאפס לעומת החלל הגדול שנוצר במשפחה שלו. שם הכאב הכי גדול".

במעבר חד, העונה שלכם הסתיימה עם טעם די חמוץ. לעוף ברבע גמר סדרת הפלייאוף עם סוויפ של 0:3 מול הפועל ירושלים, זה לא בדיוק הסיומת עליה חשבת.

"מבחינתי נכשלנו בעונה האחרונה. לא עשינו עבודה טובה, בטח בסיום השנה, וזה לא היה צריך להיות המצב. היו לנו כמה רגעים טובים בשנה שעברה והיה כיף לחלוק אותם עם הקהל הזה שנותן לך כמאמן הרבה אנרגיות".

הזכרת את האוהדים, אתה הרי מזוהה עם מכבי תל אביב, איך קיבלו אותך החבר'ה באדום?

"דווקא בשנים שלי בתור שחקן מכבי תל אביב, המאבקים נגד הפועל תל אביב היו פחות חזקים מהיריבות אז עם הפועל ירושלים, אבל אני חייב להגיד שבתור מאמן אפילו שאימנתי קבוצות ששיחקו נגד הפועל תל אביב, תמיד היה כיף לאמן מולם ועוד יותר כיף היה לאמן השנה שהם היו בצד שלי. אני חושב שהתחברתי אליהם בצורה מאוד טבעית ולשמחתי זכיתי מהם לקבלת פנים חמה, הקהל של הפועל תל אביב הוא קהל מאוד מרגש".

במהלך השנה שחלפה עברתם בשעה טובה לאולם ה"דרייב אין" החדש, אבל דווקא התוצאות שם לא ממש היו לטובתכם.

"זה נכון. תראה האולם החדש שלנו הוא שדרוג מאוד גדול לקבוצה, אין ספק. חוויית הצפייה במשחק כדורסל שם היא מעולה וראויה למועדון כמו הפועל תל אביב. תמיד במשחקים שם הייתה אווירה טובה. לצערי אחוזי ההצלחה שלנו שם העונה אכן לא היו הכי מוצלחים שיש, אבל אני בטוח שבשנה הקרובה זה ישתפר והעיקר שלהפועל תל אביב יש סוף סוף בית".

באופן אישי, ספגת לא מעט ביקורת בעונה האחרונה על שיטת משחק שבלונית וקבלת החלטות לא טובות.

"אני לא חושב שיש מה להתייחס בצורה רצינית לביקורות שמגיעות מגורמים עלומי שם. עליי באופן אישי הביקורות האלו לא משפיעות ואני דווקא אחד שמאוד פתוח לביקורת והמבקר הכי גדול של עצמי. אם יש ביקורת מקצועית וענייניות תמיד אשמח לשמוע ובכלל, יש עונה מסוימת שבה השיטה שלך מסתדרת מצוין ופתאום בעונה לאחר מכן שיטת המשחק שלך נחשבת לפחות טובה או מקובעת בגלל סל פה ומשחק שם. אני אחד שתמיד בוחן את עצמו ומתעדכן ואני גם לא חושב שיש לי רק שיטת משחק אחת שבה אני דוגל. בכל שנה שאני מאמן אני מתפתח עוד יותר ומנסה להתאים את השיטה שלי לשחקנים שיש לי".

אז מה באמת פחות עבד טוב השנה?

"ההבאה של דיז'ון תומפסון בדיעבד אולי הייתה טעות והיינו צריכים לעשות אחרת. בסיבוב השלישי של העונה פקששנו ולא השגנו מספיק ניצחונות ועוד נקודה שהייתה לא טובה זה שלא הצלחנו להשיג ניצחונות במשחקים צמודים וזה פגע בנו. בכל עונה אתה מצליח לגנוב איזה משחק פה ושם והעונה גם לא הצלחנו לגנוב וגם לא ניצחנו במשחקים צמודים. היינו תלויים מדי ביינסי גייטס ורביב לימונד שזה לא דבר רע, אבל זה גרם לעומס גדול עבורם



צילומים באדיבות הפועל תל אביב

קטש. "המוות של שלף זה מעבר לכדורסל"

עקב הנסיבות שנוצרו. בדיעבד, הקבוצה לא נבנתה הכי טוב ולמדנו את מה שצריך. אני בטוח שבשנה הבאה ניראה יותר טוב ונפיק לקחים".

לא ממש הופעתם לסדרת הפלייאוף מול ירושלים.

"במשחק הראשון שיכל להשפיע על כל הסדרה היה חסר לנו את הגרוש ללירה ומשם כבר לא הצלחנו להופיע כמו שאנחנו יודעים. כמובן שאם היינו מצליחים לנצח עוד משחק או שניים בסיבוב השלישי אז בכלל לא היינו מתמודדים מול ירושלים ומסיימים במקום יותר גבוה מהמקום השביעי. יכולנו לעשות יותר והכדורסל שלנו לא התרומם לאן שהיה צריך, כי המטרה הייתה כן להיות בין ארבע הראשונות. מבחינתי נתתי את המקסימום וניסיתי לעשות הכי טוב שאני יודע. היו לנו רגעים ממש טובים העונה שהעלו את רף הציפיות להרבה אנשים ולי אין בעיה עם זה להפך, אני בעד העלאת ציפיות ומבחינתי שהעונה הקרובה תתחיל כבר מחר".

אי אפשר שלא לשאול אותך על מכבי תל אביב. אתה רואה את עצמך חוזר לאמן שם?

"זה לא משהו שאני בכלל חושב עליו. זה לא עובר לי בראש אפילו".



שחקני הפועל תל אביב. "האולם הוא שידרוג מאוד גדול".

הוא משלנו וכולם רצו שהוא יצליח, מאוד שמחתי לגבי ההצלחה שלו. זה הגיע לו, הוא היה ראוי לקבל את העבודה והרוויח את זה ביושר".

האמנת בתחילת השנה שככה הוא יצליח?

"אני מאוד מאמין בו והיה לי ברור שהוא יצליח. אם יש משהו שהוא הראה שהוא יודע לעשות זה לשרוד תקופות לא פשוטות שלא הרבה מאמנים היו מצליחים לשרוד, כמו הימים של הביקורות מהתקשורת והדיבורים של לברון ג'יימס נגדו. הוא ניהל את כל המשברים האלו בצורה מצוינת וברור לי שהוא לא יכול היה להגיד מה שהוא בדיוק חושב ומרגיש על חלק מהדברים שאמר לברון, אבל הוא המאמן האחראי והבוגר שהתנהג באצילות. רק בשנה שעברה הוא לקח את מכבי ממשבר תחילת עונה בליגה עד לזכייה ביורוליג ופה ב-NBA זה היה להוביל את הקבוצה עד לסדרת הגמר ובעיניים של מאמן שבוחן מאמן אחר זה פשוט היה מעורר השראה".

עכשיו, אחרי שבלאט פרץ את הדרך, גם עודד קטש חולם בלילה לאמן ב-NBA?

"נראה לי שיש לי כמה דברים שאני צריך לעבור עוד קודם והחלומות שלי כרגע הם להצליח כמאמן פה בארץ. אולי זה יפתיע אנשים, אבל גם בתור שחקן לא חלמתי להגיע ל-NBA למרות שהייתי קרוב בזמנו להצטרף לניו יורק ניקס. מה שכן, אם דיוויד ירצה לצרף עוזר ישראלי בעתיד, ברור שלא אתנגד".

אגב בלאט, הבן שלו תמיר, משחק אצלך. דיברת איתו על אבא?

"כמעט ולא. תמיר בדרכו השקטה לא ממש דיבר על אבא או על ה-NBA במהלך העונה האחרונה. כמובן שכולם היו שמחים בשמחתו".

ומבחינה מקצועית, איך הילד? אבא שלו אגב לא התלונן על דקות המשחק שלו?

"פרט לשיחה בתחילת העונה ואולי איזו הודעה שרשמתי לו במהלך השנה, דיוויד לא דיבר איתי על תמיר. אני מקווה שזה בגלל שהוא סומך עליי ועל ההחלטות שלי בתור מאמן. כל הורה ובטח איש מקצוע צריך לעשות את ההפרדה בין זה שמדובר בבן שלו לבין יכולת מקצועית. מה שכן, אני יכול להבטיח שאחרי שתמיר התחיל אצלנו את העונה ולאחר מכן עבר לשחק ברמת השרון מהליגה הלאומית, בעונה הקרובה אני בטוח שהוא יהיה חלק יותר משמעותי אצלנו בהפועל תל אביב וזו כרגע התוכנית. האם הוא יקבל יותר דקות משחק ויהיה שחקן יותר דומיננטי אצלנו? כמובן שחובת ההוכחה תהיה עליו".



קטש. "ההבאה של דיויד תומפסון הייתה טעות".

התכשיט של בלאט

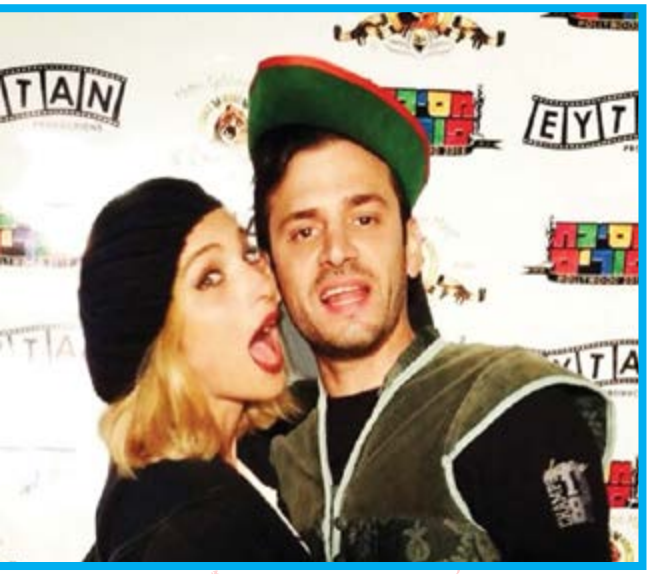
בחודש האחרון כל מדינת ישראל התעסקה בדיוויד בלאט. קטש שמכיר את בלאט מצוין, עקב גם הוא מקרוב אחרי המאמן הישראלי המצליח שהוביל את לברון ג'יימס וקליבלנד לסדרת גמר ה-NBA, שם הפסיד 4:2 לגולדן סטייט.

"בדרך כלל אני לא קם לראות משחקי NBA בלילה, אבל כמובן שכאן ראיתי לא מעט. מעבר לזה שדיוויד

רכילות



מאת: דודי טל



בהפקת **"מחוברים"** נורא נורא רצו את **אילנית לוי ואלירז,** כל כך רצו שאפילו הציעו להם סכום שיא של 700 אלף שקל עבור השתתפות בעונה החדשה, אבל זה כנראה לא היה מספיק משכנע. מילא.



אייל גולן, האקס של **אילנית לוי,** החליט שהוא טס עם חברים לאיזה טיולון קצרצר, היעד, חופי קפריסין החמימים, אז מה אם **רוסלנה** בכלל באמזונס והילד **יאן** נשאר בבית עם המטפלת?

בהפקת **האח הגדול** נורא רצו לשמח את אלו שנשארו לקרא הגמר, אז הם הזמינו את הקוסם **חזי דין** שיבוא לעשות להם קסמים. התוצאה: **שיר אלמליח** נבהלת **ומושיק עפיה** זוכה למגע. נקסט.



עידן יניב השיק את החברה החדשה ומה הכי נכון מלקחת אותה לארוחה על חשבון הברון ב**"בני הדייג"** בנמל תל אביב ולחייך לפפראצ'י?

רגע לפני שהיא כבר לא יכולה לעלות על טיסה, יצאו להם **יאנה יוסף וציון ברוך** לחופשה רומנטית במרוקו האקזוטית. אחרי שבוע שלם של שמש, מראות ונופים, הם חזרו עם גלבייה.

אותה גלבייה אגב, היא הגלבייה שלבשה **יאנה** לאירוע הברית של **שלום מיכאלשוולי וענבל שלוי**, שחגגו ב"יד חרוצים 11" בצהרי שישי שהיה בעיקר חם. בנוכחים שבאו לשלשל צ'ק, **ישראל קטורזה, צביקה הדר ואייל גולן.**





המנחה ושחקנית הטלוויזיה הישראלית, **שירן סנדל**, הידועה ככוכבת סדרת הנוער **"גאליס"**, נבחרה לשמש כשגרירת מותג תכשיטי הכסף הבינלאומי **תומס סאבו** Thomas Sabo בישראל.

כוכבי הילדים, **שיר מורנו ואסף הרץ**, הגיעו ליום צילום לקמפיין השקת **"גירים"**. מדובר במיזם חברתי חדש לבני נוער שכולל את גירים מרקט – שוק לסחר חליפין שיעשה באמצעות מטבע וירטואלי המיועד לבני נוער בלבד.



באחת השבתות הגיעו **שלומי קוריאט** ומשפחתו, **ישראל קטורזה, אבי נוסבאום ואבי נמני** לאירוע פתיחת הקיץ של קאנטרי אזורי חן. **קטורזה** הגיע עם כל השבט הפרטי שלו, אשתו **סורלה** ו-7 ילדיהם. בין לבין **קוריאט** עזר לו לשמור על התינוק, בזמן שהיה עסוק במגלשה עם הילדים הגדולים יותר.

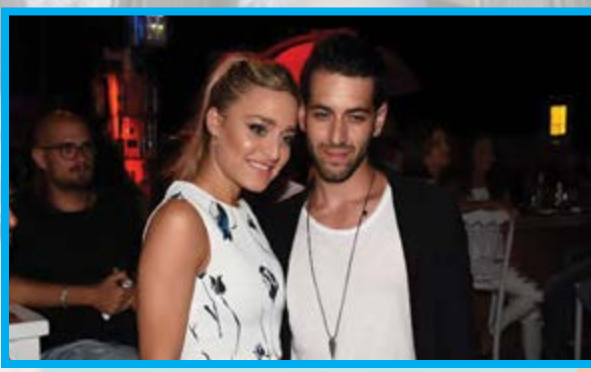


גם **אסי עזר** חגג החודש את יום הולדתו ה-36 בתל אביב. האורחים פתחו את הערב ונהנו מהבירה הקייצית KEO. בין האורחים היה ניתן לראות את: **רותם סלע, דפנה לוסטיג, גפן ברקאי, יואב ומיכל צפיר, אלכסה דול ורז זלצרמן וארז טל ואשתו** שהגיעו באיחור אופנתי.

צילומים: אביב חופי, ברק פנטר, יחצ', אלעד גוטמן, מתוך האינסטגרם



תתחילו לשנן: זו כבר לא **דנית** זמרת החתונות אלא **דניז** זמרת בינלאומית!
בשבוע שעבר התכנסו זמרת ענקית, צוות רקדנים מקצועי וניצבים נוספים לרגל צילומי הקמפיין החדש **לתלמה** – **ברנפלקס** עם **גרנולה**. **אילן פלד**, שכיכב עד עכשיו כ"**דנית זמרת החתונות**" צבר מוניטין ומעתה נקרא "**דניז זמרת בינלאומית**" המגיעה להופיע בפאתי אירופה.



אמצע החודש, **מאירי** מ**המרוץ למיליון** חוגג יום הולדת ומזמין את כל החברים למסע חגיגות. בנוכחים בלטה בעיקר **יוכי אוליאון** שהייתה בת זוגו לדקה ורבע ועכשיו כבר לא. קורה.



דקה לפני שהיא חוזרת לעבודה מחופשת הלידה, החליט הבעל **שלומי שבן** להפתיע את רעייתו **יובל שרף**, לרגל חגיגות יומולדת 30 בחופשה רומנטית בעיר אילת, עם הבייבי **נורי**. מיד כשנחתה בחזרה מאילת, התייצבה **השרפית** בסניף טיפת חלב הקרוב למקום מגוריה, שם קיבל **נורי** הפעוט את החיסון הראשון בחייו. כדי להתאושש מהטראומה הדוקרת, החליטה **שרף** לפנק עצמה ברכישת מתנות ליום ההולדת וקפצה עם חברתה הקרובה מורן לשופינג בקניון עופר.



נכנסה ירדנה **ארזי**, יקירת המערכת למסעדת "**אחד העם**" בעיר והזמינה לה פיצה, אלא שאפילו היא לא חלמה שזה כנראה יהיה כל כך טעים ואז היא גם תפרגן להם בפוסט משלה באינסטוש. אבל זה קרה. תראו.



רגע אחרי שהתקיימה ההופעה הראשונה של **פאר טסי** בקיסריה הוא קיבל במהלך המופע מגן יהלום שמעיד על שבירת שיא בעשור האחרון במוסיקה **ביוטיוב ישראל**. כן, "**דרך השלום**" הוא השיר המושמע ביותר עם 20 מיליון צפיות **ביוטיוב**. רשמנו.



זר מרהיב הזמן לביתה של **ריטה** מלונדון. על המשלוח חתום כוכב הגייז הבינלאומי **די.ג'יי קוק**, שבשבוע שעבר הביע את כעסו בפומבי לאחר שנודע לו כי הוא אינו משמש כמופע המרכזי בר־ייב הגאווה באצטדיון בלומפילד, ולמעשה הוזמן לישראל רק כדי לחמם את **ריטה**.

קוק החליט להתפייס מצדו עם הגברת הראשונה של הפופ הערי ושלח לביתה זר פרחים ענק בצורת איבר מין זכרי, שהוא גם סמלו המסחרי. סוכנו של **קוק** צלצל לזמרת כדי להבטיח שהיחסים בין השניים יעברו לתדר רך יותר. השניים סיכמו כי יש מקום לשיתוף פעולה, על הבמה ומחוצה לה...

ג.ד. שגיא בע"מ

בית ספר להסמכת מלגזנים | מכונה ניידת | שופל | מחפרון
רשות להסמכת עגורניים | קורס הובל חומ"ס לנהגים

הסמכת מפעילי מנוף למניעה עצמית | הכשרת עובדים לעבודה בגובה
קורס נאמני בטיחות בעבודה | רישיון להפעלת מכונה ניידת (שופל ומחפרון)

054-7777039





תדמית עיצובים

עבודות אינסטלציה ושיפוץ כללים:

הדבקות קרמיקה
שיפוץ אמבטיות
עבודות צבע
עיציבי גבס

058-7798558

דלקל אנרגיה בע"מ

BIO

050-320-3209







דיגיטל

מאת: טל גטרייטמן

גידי יהושע, עורך ומפיק טלוויזיה ומרצה לקולנוע במכללת ספיר. מתגורר בגבעתיים, נשוי ואב לשלוש בנות, וגם בנו של א.ב. יהושע

האירוע הדיגיטלי הראשון בחייך.
"סינקלר ספקטרום בצבע ב'ז שקנו לי ב-1984".
פרסומת ביו טיוב - מעביר או משאיר?
"מנסה תמיד להעביר, אבל עד שאני מאתר את האייקון 'דלג', הפרסומת כבר מסתיימת".
הולך לישון עם טינדר?
"חחח.. מה זה בכלל?"
רב קו או גט טקסי?
"גט טקסי. אני מרגיש תחושת שליחות ואחריות חברתית בלדרג את הנהג".
איזו אפליקציה היית מפתח/ת לתל אביבים?
"אפליקציה שתעשה כמו מעשה העבד של הקיסר ברומא העתיקה וכל שעה עגולה תצייץ: 'תזכרו תמיד, תל אביב היא לא באמת ישראל ומצד שני היא גם לא באמת ברלין. אז בואו נירגע'".
הגאדג'ט הכי מגניב שיש לך?
"משחק סיימון פועל משנות השמונים".
לפני שתמות מה תכתוב בסטטוס האחרון שלך?
"החיים זו לא תקופה קלה".
למי היית עושה היי ברשת?
"לאלה שמעלים סטטוס מיקום "BEN GURION intel airport"
למי היית עושה לייק בחיים האמיתיים?
"לנטלי פורטמן".
מה האימוג'י הכי חביב עליך?
"הפרצוף עם השיניים. אף אחד לא ממש מבין מה הוא מביע, אז הוא משמש כמעט לכל רגש. עושה בלאגן מטורף".
וואטסאפ - פותח קבוצות או בורח מהן?
"בורח, בורח..."
חחחחח או lol?
"רק מתי שכבר נמאס לי לגמרי מהשיחה.


צילום: זן לב

קידום אורגני

זה לא סימן טוב לצד השני אם הגעתי ל-חחחחח.."
איזה סמארטפון יש לך?
"אייפון חמש בגיל המעבר".
סקס או קאנדי קראש?
"רואים שזה שאלון שחובר על ידי אישה. ברור שסקס".
אם היית יכול לעשות פיגוע פייסבוק למא-רק צוקרברג איזה סטטוס היית כותב?
"אח שלי, אם בגיל 17 היית מצטרף ל "תג-לית – חוויה ישראלית", אז היה סיכוי לא רע שהיית מתגייס לאבטחת מידע ביחידת ממר"ם וחוסך לנו את כל בזבוז הזמן הזה".
מה הדבר הראשון שתעשה אחרי שתעשה סטארט-אפ?
"כלום".

(התמונה מתוך פרופיל האינסטגרם של MenTLV-Every city has its uniqe culture, unique art and unique man (מתוך פרופיל האינסטגרם של Men TLV)



יש גברים מיוחדים בעיר הזאת! בפרו-פיל של MenTLV תוכלו לחזות במיטב גברברי עירנו במגוון סיטואציות - פעם הם עושים פוזה למצלמה, פעם הם מתועדים באמצע פעולה ופעם הם בוהים באוויר או סתם צוחקים לשמיים.
התצלומים בשחור-לבן וניתן לראות שמדובר בפרויקט אומנותי קסום שמציג את הצד התל אביבי היותר חיובי של הגברים שלנו. יפים, שו-בבים ועם כריזמה שפורצת את המסך. הפרופיל מומלץ לא רק למי שמחפש/ת לשטוף את העיניים אלא גם

אינסטוש



לחובבי צילום שכן בפרו-פיל רואים כיצד הצלם המוכשר לוכד רגעים קטנים של תל אביבים באשר הם. אגב, אם כל הגברים היו נראים ככה בטינדר, האפליקציה הייתה קורסת מזמן.

תעשו שר



שם בפייסבוק Joelle Samuel

"Drinking Hennessy before 10:00 AM makes your pirate, not an alcoholic..."

תל אביב מעולם לא נראית זוהרת, אסתטית ומגרה יותר מנקודת מבטה של ההיט גירל המקומית - ג'ואל סמואל. סמואל תספק לכם הצצה לחיי הגלאם התל אביביים. חיי זוהר שמתחילים בג'חנון בשבת בבוקר, (כי אנחנו עדיין בישראל) ומסתיימים בכוס קוקטייל באחד מהברים הנחשבים בעיר (כי אנחנו עדיין בעיר הכי מגניבה במידל איסט). מסקנות משעשעות על החיים, תמונות עם היפים והמון אופנה. העיר מנקודת מבטה של סמואל נראית כל יפה ומעוצבת שהיה נכון אם היו מפרסמים את תל אביב לתיירים דרך הפרופיל שלה, אז, אנחנו מבטיחים לכם, גם התחנה המרכזית הישנה הייתה בוודאי הופכת להיות משהו יפה ואסתטי לעין.

סטטוסים תל אביביים

"מקס ואני בפלורנטין, בחיפוש אחר גינת הכלבים. עוצרת בחורה עם כלבה ושואלת. אחרי דקה של הסברים מגומגמים היא מתנצלת, "עזבי, אני על LSD, לא יילך היום". מתנצלת שחפרתי לה בחזרה, מאחלת לה המשך חוויה נעימה, וממשיכה בדרכי".

Sigal Arbitman

"אין כמו סטלה מבקבוק יין טוב. שיהיה לחיים!"

Maayan Amran

"מתחשק לי להעמיד בשורה את הבחור שדופק גחלים בחצר השכנה בשתיים בלילה, ואת הרוסיות שמרכלות בקולי קולות בחדר המדרגות (בשתיים בלילה), ואת השכנה מלמעלה שמפילה על הרצפה מה שנשמע כמו משקולות מאוד כבדות (איך לא - בשתיים בלילה) - ולעבוח בהם אחד-אחד. לחתולה שלי, שמיללת בשתיים בלילה שהיא רעבה אני סולח הפעם".

Yoav Sadowsky.

"למה אצל הסלבס זה תמיד 'רומן סוער' אבל אנחנו סתם מזד**נים?"

Oren Toft

חיית לילה



■ **מאת: בלה מלכין**

תמי ברי, בעלת הליינים: "שלישי בוואליום" לגילאי 30 פלוס, וחמישי ושישי לגילאי 35 פלוס ב"קיו הוטל".

מה מיוחד בתל אביב?

"יש שוני בשעות. בארץ בלילה חוגגים עד אין קץ. בחו"ל מחכים הרבה יותר בסבלנות בסלקציה בעוד שבארץ אנשים פשוט יכולים לאבד את העשתונות".

מה הזיכרון הכי נורא שלך מהעבודה?

"מישהו שלא עבר סלקציה פשוט ירק לסלקטורית בפנים. וגם כמובן שמכות שקיבלו בעלי מועדונים/ שומרים על שעשו את העבודה שלהם".

סלקציה במועדונים?

"משתנה ממקום למקום. מבינה למה צריך סלקציה ואיך זה שומר על האיכות של הערב, אבל עדיין כואב לראות שלפעמים לא מכניסים אדם מדהים בשל המראה שלו. לי זה צובט".

המועדון הכי טוב בעולם?

"סאונד פקטורי בניו יורק. מיניסטרי אוף סאונד לונדון וכמובן האסקייפ באמסטרדם".

המקום הכי רע שהיית בו ולמה?

"לא אנקוב בשמות אבל היו כמה כאלה בארץ ובעולם. הסיבה תמיד נעוצה באווירה ומה שיוצר אווירה זה המוזיקה, המקום והאנשים. כשהנוסחה גרועה, האנשים והמקום לא משדרים כלום, אז נוצר השילוב המושלם למקום רע".

אלכוהול הכי טוב?

"בקבוק שמפניה 'קריסטל' במחיר של 2,000 דולר, במועדון בניו יורק עם חברים. כשלצידי ליד השולחן קווין לטיפה".

איפה כדאי לראות את הזריחה בתל אביב?

"מהמרפסת של מועדון הוואליום בליין שלי בימי שלישי".

השירותים הכי טובים לסקס בתל אביב?

"לא יודעת, אני תמיד בעד סקס במיטה נוחה. אבל אני יכולה בכיף להמליץ על בתי מלון טובים".

אם היית פותח מועדון איפה הוא היה?

"בבאר שבע".

מה העצה הכי טובה שהיית נותן לרון חולדאי?

"זה ארוך מדי לפה".

שוברות את המעגל

עמותת "הופכות את היוצרות" משקמת נשים שעבדו בתעשיית הזנות ועוזרת להן להפוך להיות מעצבות אופנה

מאת: שירי רובינשטיין

כמה פעמים קרה לכן שפינטזתן על בגד הורס שראיתן איפשהו וחשבתן שזה היה מעולה אם יכולתן לתפור אותו לעצמכן או שמלה שאתן שומרות עליה כעל בבת עיניכן עברה תאונה עגומה והתבאסתן קשות שאין לכן את היכולת לתקן אותה?

יש לנו פתרון עבורכן – סטודיו בו יושבות תופרות, תדמיתניות ומעצבות מוכשרות היכולות לתפור עבורכן את פריט החלומות בהזמנה אישית או לתקן את השמלה האהובה ובאותה הזדמנות גם לאפשר לכן לתרום עבור מטרה חשובה מאין כמותה.

מדובר בסטודיו של עמותת הופכות את היוצרות. עמותה שהוקמה בשנת 2011 ושמה לה למטרה להוציא נשים ממעגל הזנות על ידי הכשרתן במגוון מקצועות בתחום האופנה וכן להעלות את המודעות לנזקי הזנות הן לנשים והן לחברה כולה.

את העמותה הקימה לילך צור בן-משה, שמבחינתה "הופכות את היוצרות" הוא הדבר שהיא נועדה לעשות מאז ומעולם. הנשים שמגיעות לעמותה רואות בלילך אמא: היא תומכת, מייעצת, מטפלת עבורן בכל העניינים האדמיניסטרטיביים ופשוט נמצאת שם בשבילן לכל עניין, נושא, מצוקה או משבר. היא וצוות העובדות המצומצם והמסור דואגות לנשים שמגיעות לעמותה דרך מרכזים לשיקום אסירות משוחררות, מרכזי גמילה מסמים ושיקום מזנות, שירותי הרווחה ובתי החולים וגם כאלו ששומעות על העמותה מפה לאוזן.

טווח הגילאים של הנשים הללו רחב מאוד, אך מרביתן בגילאי 22-40. חלקן עדיין נמצאות עמוק במעגל הזנות והצוות צריך למצוא את הדרך לליבן. משימה לא פשוטה בהתחשב בעובדה שהן מגיעות למקום כשהן חסרות כל מוטיבציה, שאיפות או רצונות, חלשות מבחינה פיזית ומבחינה נפשית ונמצאות בבור הולך ומעמיק של הזנחה רפואית, חובות כספיים וניתוק חברתי. ברגע שהן מגיעות לעמותה הן מופנות לטיפול פסיכו-סוציאלי ומתחילות מסלול הדרגתי של לימודים לצורך הכשרה מקצועית, שבסופו דואג הצוות גם להשמה וייעוץ עסקי ומקצועי לאלו שמוכנות לצאת לדרך עצמאית.

משנת 2013 העמותה מתחזקת מרכז פעילות בדרום העיר ולפני קצת יותר מחצי שנה הוקם במרכז הסטודיו של "הופכות את היוצרות". מטרת הסטודיו, בסופו של דבר, היא לאפשר לבנות להתפרנס ולקבל משכורות יציבות. הצורך של הבנות להרוויח משכורת מסודרת ולהגיע לעצמאות כלכלית הוא קריטי, מאחר שבדרך לבניית חיים נורמטיביים הן נתקלות בקשיים כלכליים גדולים והיכולת להתפרנס מכל דבר שאינו זנות מחזק אותן ומאפשר להן לבצע את המעבר למעגל חיים פורה ולא הרסני.

לשם כך הבנות מקבלות הכשרה - חלקן מעצבות קולקציה משלהן ויוצאות איתה החוצה וחלקן מתמקצעות כתופרות או כתדמיתניות. במסגרת עבודתן בסטודיו הן מספקות שירותי תפירה ותיקונים, תדמיתנות, פיתוח מוצר, הדפסה, תפירה בהזמנה אישית גם של שמלות כלה וערב ועוד. כמו כן, עיצבו בנות העמותה תיקים וחולצות טי-שרט עם הכיתוב העוצמתי I am not for sale, שכאשר מבינים מה ומי עומד מאחורי המשפט הוא מקבל משמעות מצמררת כמעט. המוצר נמכר בהצלחה רבה בירידים ובמכירות פרטיות שהסטודיו משתתף בהם. מרכז הפעילות והסטודיו ממשיכים לתפקד כבית יציב עבורן. אחרי חיים שלמים בהם לאיש לא היה אכפת מאותן נשים והכול היה סגור בפניהן, העמותה מהווה מבחינתן מקום של תקווה, מקום שבו הן שוב חשובות ויכולות לבחור מחדש את דרכן.

הצוות גאה לספר שבזכות מסלול ההכשרה המקצועי שהעמותה מספקת, בנות רבות עזבו באופן מוחלט את מעגל הזנות והסמים ההרסני וכיום הן עובדות ומתפרנסות כמעצבות, תופרות ותדמיתניות.

אז בנות, ארגנו שקית גדולה של תיקונים שמחכים כבר חודשים שתעשו איתם משהו, תוסיפו לזה תמונה של השמלה שחלמתן ללבוש לאירוע הקרוב ותנו קפיצה לסטודיו של "הופכות את היוצרות". מעבר לכך שתעזרו לבנות להתפרנס בכבוד, כל לקוחה שמגיעה לסטודיו, נותנת לבנות תחושה שהחברה שוב מאמינה בהן וזהו עוד צעד ענק עבורן בדרך לשיקום.

שירותי תיקונים ניתנים בימי שישי בין השעות 9:00-13:00. כל שירות אחר, גם למעצבים וחברות וגם ללקוחות פרטיים, ניתן לקבל בתיאום בטלפון 054-724-8994



בגדים שעוצבו על ידי הבנות בתצוגת אופנה שנערכה במרכז

> "לאחר שהבנות מסיימות את תהליך הלמידה, הן ממשיכות לקבל במקום ייעוץ עסקי ותמיכה"





ביטוחית
אריה כהן
שירותי ביטוח לכל ענפי הביטוח

arie@cohen-ins.com

משאיות/ ביטוח רכב פרטי ורכבי יוקרה / אוטובוסים / אטזי"ם / מוניות / עסקים / קבלנים
צמ"ה / ביטוח דירה ומשכנתא / ביטוח ריסק, בריאות ותאונות אישיות / ביטוח נסיעות לחו"ל



לתמן סניפים לאורך הארץ

תמן
תעשיית מערכות נהיגה

לימוד נהיגה, שינויי איבזור וכל סוגיה אחרת הכרוכה במימוש מלוא זכויותיכם הינם במרכז פעילותנו אנו כאן בשבילכם ולמענכם, צוות מקצועי ומיומן שיסייע, ילווה ויעניק עזרה ככל שתידרש על ידכם.

איבזור כלי רכב לנהיגה והסעה של מוגבלים
אביזרי עזר לנהיגה מכניים ואלקטרוניים | מושבים נשלפים
אביזרי עזר לכניסה ויציאה מהרכב | רובוטי איכסון | מנופים | ועוד...

מרכז: המלאכה 18 א.ת. פארק אפק, ראש העין 03-9039034 www.tmn.co.il

וידר WIEDER
המומחים למיטות ומזרונים



חברת וידר המובילה את שוק המיטות כבר למעלה מחמישים שנה. מתמחה בייצור מיטות נוער ומיטות אירוח נפתחות, הקו המנחה מתבטא בעיצוב פונקציונאלי וחדשני, אנו עוסקים בפיתוח רצוף של אלמנטים ומנגנונים לשיפור האיכות של מוצריינו.

WWW.WIEDER.CO.IL

דן מור
סוכנות לביטוח

דן מור סוכנות לביטוח
נוסדה בשנת 2004

פועלת בתחומי הביטוח והפיננסים במגזר הפרטי. הסוכנות פועלת עבור מבוטחיה ומשיגה עבורם תנאים ומחירים מיוחדים בכל נושא ביטוחי ופיננסי, באמצעות עריכת השוואות בין חברות הביטוח וקופות גמל שונות.



MOR@DAN-MOR.CO.IL

אטריות קונג'אק בתוספת טפיוקה

• ללא סוכר • ללא גלוטן • ללא שומן • ללא מלח • ללא כולסטרול
• ללא חומרים משמרים • עשיר בסיבים תזונתיים

סקיני פסטה

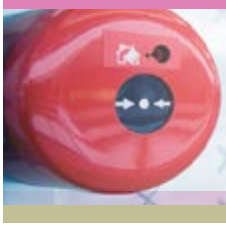
מוכן לאכילה ב- 2 דקות
ניתן להקפצה בישול או אפיה



קו הזמנות ושירות צרכנים 1-700-70-20-10 www.skinnypasta.co.il

קבוצת י.ב.קורמן J.B.Kurman

תנו למקצועיות ולניסיון שלנו לעבוד בשבילכם



יבוא של חומרים ממגנים מן השורה הראשונה,
אותם היא משווקת בארץ, מזרח אירופה, רוסיה ואוקראינה.

www.jb-kurman.com



frangelico
Asian kitchen For family & friends

כשאומרים אוכל אסיאתי אומרים

פרנג'ליקו!

הזמנות באתר: www.frangelico.mishloha.co.il או בטלפון *9290

אברהמסון
גמילה מעישון, מסוכר וגלוטן



30 שנות הצלחה מאז 1983

שיטת אברהמסון
להפסקת עישון,
ולגמילה מסוכר וגלוטן



לפרטים והזמנת תורים – *9933

service@abrahamson.co.il 972-9-7469725



י. יצחקי
הובלות ומעפים בע"מ

הובלות חבילות ומטענים- קו יומי מטענים ומכולות מנמלי
הים האוויר מנופים- סל אדם, מלגזות,
עבודות פריקה ואחסנה שינוע מכולות מנועים
ומשרדים מורשה להובלת רעלים וחומרים מסוכנים

www.itzhaky.co.il



שעל הדפסות
איכות נע"מ

הציוד הדיגיטלי המתקדם בעולם

* הדפסה דיגיטלית * מדבקות בגלילים
* שרוולים מתכווצים * הטבעות זהב ועוד...

shaalhd@013net.net | www.shaalprint.co.il

יוסי פניני
מהנדסים יועצים בע"מ

הכנת תיקי שטח ותיקי מפעל | תכנון מערכות צנרת, אויר דחוס ושמן
יעוץ בטיחות לפרויקטים בבניה | ביצוע סיקרי בטיחות למבנים ומוסדות קיימים
תכנון מערכות אינסטלציה סניטרית ותעשיתית | תכנון מערכות כיבוי אש | ספרינקלרים ומערכות כיבוי אש יחודיות

www.yosipnini.com office@yosipnini.com

הובלות משה ושות'

הובלות משה ושות' מבצעת עבודות הובלה ומנוף עבור חברות ובתי עסק.
החברה הוקמה בשנת 1989 , ומאז משגעת ומאחסנת ציוד ומטענים מכל סוג.

• שירותי שינוע בכל הארץ • הובלת ציוד, סחורות ומטענים • הובלות משולבות עם מנוף ענק • שירותי אחסנה כולל ביטוח

דוא"ל: hovalotm@barak.net.il | www.hovalotm.co.il



קסטל את שמול שילוט חוצות

הצוות של קסטל את שמול מתמחה באיתור, עיצוב,
הקמה, ותחזוקה של שלטי חוצות באיכות גבוהה.
מתבצעת שמירה קפדנית על איכות בכל התהליך,
החל מאיתור המיקום, המשך בעיצוב וייצור,
וכלה בהקמה ובתחזוקת השלטים לאחר מכן.

www.castel-shmul.co.il

כנסו אלינו לאתר ותוכלו לראות דוגמאות, מחירים ותפוצה



א. בליצבלאו בע"מ תעשיות מתכת

א.בליצבלאו הינה חברה צעירה ודינאמית אשר מביאה לידי ביטוי ידע וניסיון רב שנים בתחום המתכת. במשך עשורים צברה החברה ניסיון ומוניטין וביססה את מעמדה כספק אמין, מקצועי ואיכותי בקרב לקוחותיה בארץ.

החברה מתמחה ומספקת מגוון פתרונות בתחום המתכת הכוללים תכנון, ייצור חלקים ובניית מכלולים ממתכות וחומרים מרוכבים עבור התעשיות השונות כגון: רפואה, אלקטרוניקה ורכב

www.bliz.co.il

חברת איי. איי. די

IED
international Environmental Diagnostics
איי. אי. די. הנדסה ואקולוגיה בע"מ

www.ied.co.il

הנדסה ואקולוגיה בע"מ, הוקמה בשנת 2001 כנציגות אזורית של חברת IED הבינלאומית שבצפון אמריקה

ניהול, תכנון, פיקוח ושיקום קרקעות מזוהמות, ביצוע סקרי קרקע וסקרים היסטוריים.
ייעוץ וליווי מקצועי בנושאי זיהומי מים לתאגידי מים ומפעלים.
ניקוי ותחזוקה של מערכות מיזוג וקירור מסחרי ופרטי, כולל ניקוי תעלות הולכת אוויר.
איתור וזיהוי מפגעים ביולוגיים וכימיים תוך מבנים.
ליווי, פיקוח וביצוע שיקום נזקי עובש, מי ביוב וריחות רעים.
ניהול, פיקוח וביצוע עבודות הסרת אסבסט צמנט, פריך וכן לאחר תקריות שריפה או קריסת מבנים.
ייבוא, שיווק והפצה של חומרים לטיפול בנגעים כימיים וביולוגיים וכן מוצרי בידוד מתקדמים.



MediQuip מדיקוויפ

העתיד של הרפואה כבר כאן...

מייל: office@mediquip.co.il
אתר: www.mediquip.co.il

GAHAT
FIRE SOLUTIONS

חברת גאהט מערכות בע"מ מייצגת בלעדית חברות מהמובילות ומהמהימנות בעולם בתחום משאבות כיבוי אש, מאגרי מים מגולוונים, ציוד כיבוי אש במים וקצף, וציוד כיבוי אש לפי דרישת הלקוח.

WWW.GAHAT.COM | SHARON@GAHAT.COM | טל: 050-5495220

שוק שלו תקוה

מדור אלכוהול

בירת ישראל

בעת שמחירי הבירות בפאבים מרקיעי שחקים, הלכנו לבדוק מה שוות הבירות הזולות באמת, אלו שאפשר להשיג בחמישה ושישה שקלים

מאת: איתן אלחדז ואיריס ווב

פארדל



הטעם הראשוני כשהפה בא במגע עם המשקה הוא מרירות והטעם שנשאר הוא מרירות, כך שאין למה לצפות. הטעם הנלווה של החיטה אינו נשאר. זאת לא בירה מלאה, אבל מאוד מרה. לא משאירה טעם של עוד. רק עם אתם בדודא לבירה מאוחר בלילה והחיים שלכם מרירים פלוס. ישנן בירות מרירות שבכל זאת עושות נעים בפה, אבל לא במקרה זה.

ציון: טעון שיפור

5 ש"ח

מולר



נכון שיש בשם משום הטעיה, אך הבירה בהחלט לא מאכזבת ומתאימה לחום הקייצי. למרות שהיא לא מוכרת היא בהחלט שווה טעימה ובהחלט פתרון קל כשאין חברים לשתייה. זורמת וקלילה כמעט כמו משקה. בקיצור בא לכם אלכוהול ולא לדפוק את הראש, הבירה הזאת בהחלט עושה את העבודה, נחמדה מאוד, לא כבדה. תמורה מלאה ויותר למחיר.

ציון: טוב מאוד

5 ש"ח

פרמינגר



הטעם הראשוני מריר אבל היא משאירה טעם קליל בסוף וגם מתאימה לקיץ. שווה בדיקה במחיר הזה. פעם ראשונה שאנחנו נתקלים והיא ממש אחלה. קלילה ולא מלאה טעם. מרגישים את טעם החיטה באופן עדין. היינו קונים לחברים.

ציון: טוב

5 ש"ח

פחית וניס



תחילה ישנה תחושה של כבדות ומלאות גם בטעם וגם במרקם. מלאה ויכולה בקלות להחליף ארוחה. טעם נלווה חזק של חיטה שנשאר. אחרי פחית כבר לא יהיה לך כוח לאכול משהו, בירה סתמית. ממש כשאין ברירה.

ציון: מספיק בקושי

6 ש"ח

צ'רניגיבסקה סביטלה מאוקראינה



בירה בהירה בטעם חזק ומודגש של החיטה. כבדה ומלאה עם טעם חזק שנשאר בסוף. היא אומנם מאוקראינה, אבל היא לא באמת יפה. לא מתאימה כל כך לקיץ - אולי לחורף ברוסיה. לאוהבי טעם חזק של חיטה. משאירה טעם של חמיצות. לא היינו קונים.

הציון: עובר בקושי

6 ש"ח

צ'רניגיבסקה סביטלה



בתחילה הטעם פירותי אך לאחר הלגימה מורגש טעם החיטה. לא משאירה טעם של עוד, לא מתאימה לקיץ. כבדה. הטעמים יותר דומיננטיים מאשר הבירה הקודמת באותה סדרה. בסך הכול נחמדה. לא היינו קונים.

הציון: מספיק בקושי

6 ש"ח

עם הפסיכולוג אלון סגל
בטיפול

כך הפך הטיפול באמצעות כלבים לאמצעי שמשנה בצורה דרמטית את הסשן הפסיכולוגי



מאת: אלון סגל

בשנים האחרונות פורסמו מחקרים רבים העוסקים בתרומתם של בעלי חיים, בעיקר כלבים, לבריאותם הפיזית והנפשית של בני האדם. ענף שלם של טיפול באמצעות בעלי חיים ובעיקר כלבים הוא תופעה שכיחה במחוזותינו. בישראל של היום קיימים מספר מסלולים אקדמיים להכשרת מדריכים ומטפלים פרטניים, וניתן למצוא מספר לא מבוטל של חוות טיפוליות. הטיפולים נעשים באופן פרטני וקבוצתי. בין מגוון הטיפולים השונים, ניתן למצוא כאלו שעוסקים בשיפור הביטחון והדימוי העצמי, פיתוח כישורים חברתיים, שיפורים מוטוריים והפחתת חרדות ופוביות שונות.

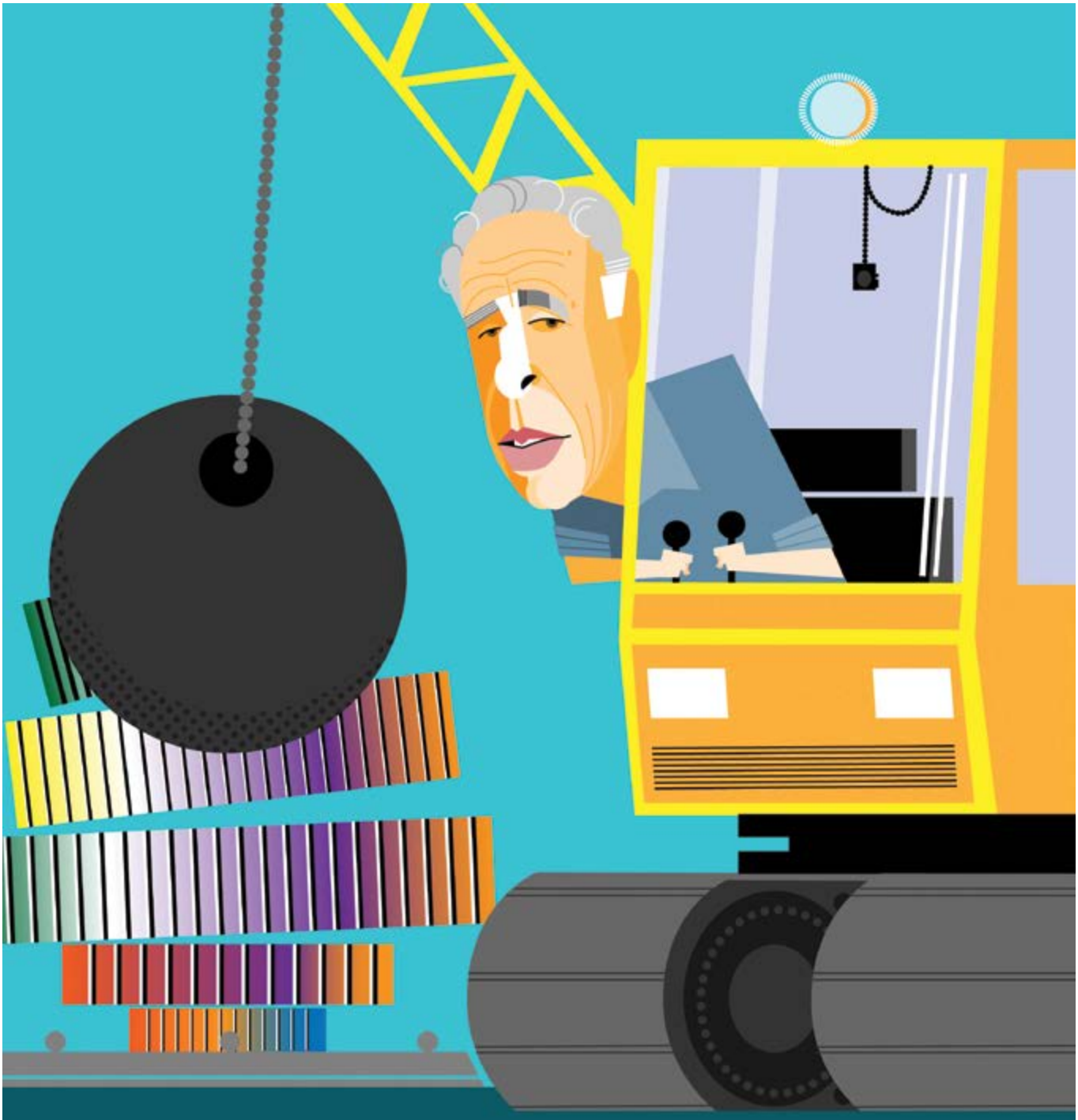
לא צריך להיות איש מקצוע על מנת להבין את תרומתו של הכלב לרווחת הסובבים אותו. נאמנותם של הכלבים ויכולתם להרעיף אהבה ללא תנאי הן הבסיס לחוויה החיובית בקשר עם היצורים המתוקים האלו. גם העובדה שניתן לחוש באיזה מצב רגשי הם נמצאים (כלבים יודעים להביע שמחה, עצב, פחד ושאר התכונות שאנו מזהים בקלות) היא יתרון גדול. לילדים, למשל, קל מאוד להזדהות עם כלבים. קשר איתם מאפשר להם לבטא את רגשותיהם. לא פעם בקליניקה שלי, כאשר לילד יש חסם רגשי, אני שורק לכלבה הפרטית שלי, ומיד משהו טוב, מרגיע ומשחרר מתבצע בתוך הסשן הטיפולי (למרות שאינני מטפל באמצעות כלבים).



הכלב יכול לשמש כמתווך מצוין בין הילד לעולם הסובב אותו. כך, ילדים שסובלים מהפרעות תקשורת ברצף האוטיסטי מסוגלים להפתיע ולהביע רגשות נסתרים כאשר הם באים במגע עם הכלב. כלבים מהווים מקור לנחמה והם עוזרים לילדים ולמשפחות שכולות בתהליכים של עיבוד אבל. אגב, גם ילדים שחווים גירושים נעזרים בטיפול הנ"ל. כלב יכול לשמש כמקור גאווה לילד, הוא תמיד יהיה שם בשביל בעליו, והוא מספק תחושה של ערך עצמי.

היכולת של האדם לשלוט בכלבו עוזרת בפיתוח תכונות כגון שליטה עצמית ויכולת לדחיית סיפוקים. ילדים עם הפרעות קשב וריכוז מפתחים חוש אחריות ולפתע מסוגלים לזכור מטלה קבועה על בסיס יומיומי - טיפול בכלבם האהוב. לסיכום, ניתן לומר שנוכחות כלבים בבית משפיעה רק לטובה (כמובן שחייבים להיות תנאים בסיסיים לגידולם). הטיפול בעזרת כלבים חדר למודעות הישראלית והוא ניתן למספר רב של מצוקות בעיקר לילדים ובני נוער. אני ממליץ להשתמש בטיפול זה כטיפול משלים לצד פסיכותרפיה קונבנציונאלית ובמקרים שהפסיכותרפיה נכשלת או פחות אפקטיבית ניתן להשתמש בטיפול זה כטיפול העיקרי.

חפשו אותי בפייסבוק:
אלון סגל – פסיכולוג ספורט



נקודת יציאה
עם ישראל גודוביץ'

מאת: דודי טל | איור: לאו אלטמן

הכי תל אביבי בעיניך?
"כיכר רבין. אין כזה דבר בשום עיר".
מה הבעיה של תל אביב?
"במונחים עולמיים תל אביב היא עיר קטנה שחושבת שהיא עיר גדולה".
מה אתה חושב על רון חולדאי?
"הוא התחיל מאוד טוב ומהר מאוד שינה פאזה, וזה בעיניי משהו שקשה לעיכול".
המנה הכי תל אביבית?
"הסביח שנמצא בפרישמן פינת דיזינגוף, אני לא אוכל את זה אגב".

שוק הכרמל או קניון רמת אביב?
"וואו. אי אפשר להשוות בין השניים, אם היית אומר שוק הכרמל או התקווה הייתי אומר הכרמל".
הרחוב בתל אביב שאתה הכי אוהב?
"רחוב דב הוז.
כאן נולדתי ופה אמות".
המקום הכי גרוע בעיר?
"כיכר דיזינגוף כיום, היא נראית כמו ג'יפה על כל המרכיבים שלה, כולל המזרקה והשווקים הארעיים".

מה היית מסלק מתל אביב?
"את רון חולדאי. בטוח. הוא מיצה את עצמו ואין לו מה לחדש אז שיבין את הרמז ויפנה את המקום".
ומה היית מביא לעיר?
"הייתי מביא לעיר תקווה. היום זו עיר בלי תקווה".
מסר לתל אביבים?
"רוב הדיירים הם לא אלו שנולדו פה. אני מעביר מסר שחשוב שיבינו שהם כאן כדי להישאר ולא להיות פה לרגע".

תלמה
TALMA

נסיעות ותיירות בע"מ

שירות מסביב לשעון 24/7

לאורך זמן, גישת ניהול תיק הנסיעות של תלמה מוכיחה עצמה
כמייצרת ה- Added Value הגבוה ביותר עבור הלקוח העסקי
הן בהיבט הכלכלי והן בהיבט השירותי.

www.talma.com



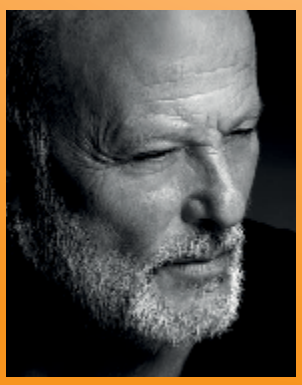


סקאלה הפקות



להקת הסיקסטיז

חלוצת להקות ה"קאוורים" בשירי ה"ביטלס" ובמיטב להיטי
קלאסיקות הרוק של שנות ה-שישים והשבעים



מארחים את
אריק סיני
בשיריו הגדולים

Havana Music Hall
יגאל אלון 126 ת"א
פתיחת דלתות 20:30
תחילת מופע 21:30
מופע ישיבה

14.8
יום שישי

לרכישת כרטיסים: *8780 או באתר: www.lean.co.il
מכירת כרטיסים דרך לאן